

CÂU LẠC BỘ VĂN HÓA DOANH NHÂN
HẢI PHÒNG

gió thị trường
tho

895.9221

GI400T

DC.008170

NHÀ XUẤT BẢN HẢI PHÒNG

GIÓ THỊ TRƯỜNG

Chỉ đạo nội dung:

Nhà văn ĐÌNH KÍNH

Ban tuyển chọn:

VŨ THÀNH CHUNG

MINH TRÍ

TÔ NGỌC THẠCH

TRỊNH QUANG TÁC

HOÀNG KHÔI

CLB Văn hoá Doanh nhân Hải Phòng

THƯ VIỆN KHTH
HẢI PHÒNG
895 9221
Gi 400 T

GIÓ THỊ TRƯỜNG

thơ

2024 DC. 8170

THƯ VIỆN KHTH. HẢI PHÒNG
PHÒNG ĐỊA CHỈ

Nhà xuất bản Hải Phòng - 2007

LỜI NÓI ĐẦU

Việt Nam là đất nước của những kì tích chống ngoại xâm. Việt Nam còn là đất nước của thi ca. Từ trong nôi, mỗi một chúng ta lớn lên bằng sữa và cả bằng lời hát ru của mẹ. Dân ca, ca dao ngấm thấm vào tâm hồn từ thuở lọt lòng. Lời hát ru đó dạy ta nhân nghĩa, dạy ta làm người... Tiếp nối, đến lượt chúng ta dạy con cái như vậy. Chẳng rõ còn nơi nào nữa trên trái đất này, dân tộc hướng tạo ý thức làm người, trước hết bằng thi ca?

Thơ là tâm trạng, là sản phẩm của cảm xúc, là tinh túy của tâm hồn. Thơ là phương thức giải bày, giúp ta bớt phiền lụy, cho ta nhân đôi niềm vui. Thơ làm cho con người dịch sát gần nhau hơn, hiểu nhau và đồng cảm hơn.

Thơ đã hiện hữu trong đời sống xã hội từ ngàn xưa và đã trở thành một yếu tố quan trọng khó có thể thiếu trong đời sống tinh thần của dân tộc Việt. Đất nước này làm thơ và đánh giặc. Đất nước này làm thơ và dựng xây. Làm thơ để biểu đạt sự cảm khoái, niềm tự hào. Vui, làm thơ mà khó khăn mệt nhọc buồn mắc cũng làm thơ.

Bởi vậy còn có nhu cầu làm thơ tức con người đang ở tâm thế tự tin, biết mình, rõ ta. Làm thơ, đọc thơ và in thơ cho mọi người cùng xem từ xa xưa đã trở thành một tập quán, một phong tục tao nhã, một nét đẹp của người Việt.

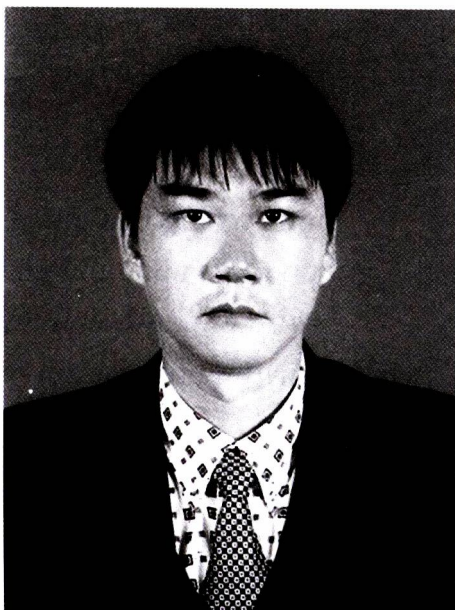
Biên soạn và xuất bản tập thơ ***Gió thị trường*** của hội viên CLB Thơ Văn hoá Doanh nhân Hải Phòng là, bằng vào dạng thức phổ cập ấy, chúng tôi muốn thêm một chút chút góp phần phát triển và làm phong phú mỹ tục đó.

Gió thị trường, bên cạnh các tác giả doanh nhân đã thành danh trong làng thơ như Tô Ngọc Thạch, Vũ Thành Chung, Trịnh Anh Đạt, Minh Trí... và các anh, chị là Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng, phần lớn tác giả có tên trong tập là các Doanh nhân. Nhiệm vụ chính của họ là quản lý công sở, chỉ đạo sản xuất kinh doanh. Ở giai đoạn kinh tế thị trường này làm một doanh nghiệp, làm một Doanh nhân khó lắm! Thời cha chung không ai khóc qua rồi, nay tất tật đề lên vai người đứng đầu. Hay cũng do anh mà dở cũng tại anh. Lo cái ăn, cái mặc và lo cuộc sống cho trăm con người, cho ngàn con người đâu dễ. Phải lao tâm khổ tứ, phải bươn trải kiếm tìm, phải chắt chiu gom góp... Với các Doanh nhân, thời gian cũng là tiền bạc. Vậy mà các anh các chị vẫn để tâm đến thơ, vẫn dành thời gian cho thơ, điều đáng quý, đáng trân trọng, trước hết là chỗ ấy. Thơ của các anh các chị có thể chưa mấy hay, nhưng phía sau sự thô vụng thiếu kinh nghiệm đó (lẽ đương nhiên), người đọc ghi nhận một sự đam mê, một tấm lòng.

Gió thị trường, trước hết thể hiện cái tình, cái cảm thật ở những người mà làm thơ chỉ là một thoáng thư giãn trong chồng đống của biết bao bận bịu lo toan khác... Bởi vậy, dẫu chưa thật thoả mãn, nhưng tuyển chọn và xuất bản tập thơ này là bước đầu chúng tôi muốn giới thiệu với bạn đọc những trạng huống cảm xúc của những con người như thế, những Hội viên CLB thơ Văn hóa Doanh nhân Hải Phòng. Đánh giá là quyền ở người đọc.

TỔNG THƯ KÝ HỘI NHÀ VĂN HẢI PHÒNG
CHỦ TỊCH CLB VĂN HOÁ DOANH NHÂN HẢI PHÒNG

Nhà văn ĐÌNH KÍNH

BÙI QUÝ THỰC

**Giám đốc Công ty TNHH TM Phúc Long
Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng**

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Kinh doanh vòng bi Koyo, gối đỡ Asahi (Nhật Bản)*
- *Xích tải, thiết bị công nghiệp*

*** Tác phẩm:**

- *Ngõ xuân (NXB Hải Phòng 2003).*
- *Tiếng đàn mưa (NXB Hải Phòng 2004).*
- *Chân trời cỏ may (NXB Hội Nhà văn 2006).*

ÂM VANG SÓNG

Một mai tóc trắng lòng tay
Tôi về ngủ với tháng ngày trăm tư
Mảnh đời nửa thực nửa hư
Bầu trời mượn đám mây mù để than

Chân đi mỗi góì non ngàn
Tôi thời nhớ mẹ khôn khan mẹ về
Thác ghềnh bươn trải tuổi nghề
Tấm thân gầy guộc chắn che luân hồi

Buồm trắng nhẹ gió ra khơi
Ta đi về phía chân trời cỏ may
Qua cơn đau đón dạn dầy
Đời thơ tọa lạc đọa đầy đêm thâu

Neo thân vào chuyện đầu đầu
Con tàu giữa biển loang màu hoàng hôn
Đành rằng thân phận sóng vờn
Trái tim vô vấp dập dồn vào em

Chòm sao dẫn lối qua đêm
Thời gian chớp mắt giọng khèn gọi trăng
Giàn nan đổ xuống vai trần
Nhọc nhằn vệt cả ân cần sang nhau

Lời xưa thành sóng bạc đầu
Ai mang thao thức bắc cầu năm canh
Tròng trành nắng rớt tim anh
Ban mai em chảy vòng quanh kiếp tình.

ĐI DỌC TRIỂN SÔNG

*Tỉnh giấc
Rùng mình đêm bao la
Em và con ngon giấc
Anh chống lại chính mình
Mường tượng sức ì úp chụp
Không lún sâu
Vượt ra từ ý nghĩ
Dây vô hình níu chân ai
Ban mai xa xăm.*

*Lời mẹ ru dọc triển sông gió
Tháng chín nắng vun vàng hạt thóc
Ơn mồ hôi mệ nhọc ruộng đồng...*

*Diễn biến khác
Chạm tới miền cô lập
Bước chân dập dồn đỉnh dốc
Ve vượt nỗi buồn
Hương thu xa lắc
Men nồng say khướt chân mây.*

*Có khoảng cách không còn
Sóng sánh nước hồ xanh thăm thẳm
Tình yêu thả từng chiếc lá
Thời gian vụt sang ngang
Con thuyền không bến đậu
Dòng người chảy xiết nhau.*

*Tôi đi hết nửa đời
Nhận ra ta cũng mệnh mông sóng nước
Trọng vọng trái tim người
Cặm cùi qua đêm...*

CHÂN DUNG

Kính tặng Hoà sỹ Nguyễn Mạnh

*Những chân dung ma mị
Vượt số mệnh an bài
Mỗi người một danh tính
Soi vào tôi vết bầm*

*Đối thoại cùng góc khuất
Ẩn nấu cõi âm dương
Tâm thế xoáy trong ảo vọng
Hả hê cung bậc người*

Nhận ra dáng Ông ngời
Hiện lên quyền năng khả biến
Đường nét quay cuồng
thoát khỏi khung vuông vắn
Quặn lên màu sắc cuộc đời

Khóc cười trần gian cứu thế
Câu thơ hư ảnh đi
Xoay chiều thời giờ nghiệt ngã
Nấn đường cong thâm thì

Vung tay tràn ước vọng
Toan trắng phủ thẳng trâm
Ai một mai mong ngóng
Ở kia hồn tranh...

22.08.2006

TRĂNG KHUYẾT

*Từ độ trăng khuyết nửa
Đêm thả cánh bướm trôi
Gió dắm say vô định
Hồn ai vương lưng trời*

*Bồi hồi hương trăng ngát
Thốn thức phía tròng khời
Cuối đường xưa cơn khát
Tìm về nửa trăng rơi.*

BÙI MẠNH ĐỨC
Chủ tịch HĐQT HTX Hải Đông

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Xây dựng dân dụng và công nghiệp.
- Trang trí nội, ngoại thất.

*** Quan điểm sáng tác:**

Trái tim người lính năm xưa luôn thôi thúc tôi viết nên những vần thơ về một thời đạn bom, khói lửa trên chiến trường Quảng Trị.

QUẢNG TRỊ MÙA HÈ ĐỎ LỬA

*Tôi về thăm lại chiến trường xưa
Quảng Trị giữa trưa hè đỏ lửa
Dòng Thạch Hãn cồn cào trần trở
Máu đồng đội đổ nhiều lộc mãi nên xanh*

*Xe em có qua Cổ Thành
Xin hãy nhấn còi nhỏ nhỏ
Dưới chân thành bạn anh còn nằm đó
Hồn hiện về bờ ngõ, bâng khuâng*

2024 DC 8170

THƯ VIỆN KHTH. HẢI PHÒNG
PHÒNG ĐỊA CHỈ

*Xin một nhành hoa trên cánh đồng Triệu Phong
Thả xuống dòng sông cho bạn tôi thêm hiểu
Đây là quà của hoà bình tặng chiến tranh
Đỏ lửa mùa hè trời Quảng Trị rất xanh*

*Anh về Cam Lộ mẹ bù ngùi nhắc Anh
Không nơi nào giá đất đắt như Thành Cổ
Đất nước mình Phụng chỉ đây mới chói đỏ
Bởi máu xương dưới đó bùng lên thắp thắm trời*

*Quảng Trị chịu trăm tấn bom nổ đạn rơi
Không một tấc đất nào của Cổ Thành*

không nhuộm máu

*Nắng dãi mưa dâu khúc ruột miền Trung đau đau
Đất rộng, trời cao thuận lẽ âm dương*

*Quảng Trị anh hùng nên cũng lắm bi thương
Một viên gạch không còn lành
là chứng nhân tội ác
Máu và xương còn nằm sâu trong lòng đất
Là lời thề, lời nhắc mãi mai sau*

*Phượng tiện chiến tranh
thâm độc những âm mưu
Tám một ngày đêm đất và người
không hề khuất phục
Bất kể thù cú đầu bất lực
Vang lời ca bất tử Cổ Thành ơi!*

Tháng 7 năm 2005 – Quảng Trị
Tháng 10 năm 2005 – Hải Phòng

BIỂN NHỚ VÀ EM

Tặng Câu lạc bộ Biển Nhớ 5 tuổi

Sao lại đặt tên em là Biển Nhớ
Cháy lòng anh trần trở trái tim người
Biển mênh mông, em thì quá xinh
Nỗi nhớ đong đầy chao nghiêng câu hát gheo
Em tròn đầy mà nhỏ nhoi trông cậy
Tiếng hát loang vào không gian, lặn vào anh
Trong ngọc trắng ngà xúng xính áo xanh
Biển là em, em và Biển Nhớ
Dạt dào câu hát sóng triều lên bờ ngõ
Nghiêng chao ánh mắt, lúng liếng nụ cười
Tiếng hát xao lòng anh lắm em ơi!
Anh không thích gọi là người vì phải về, phải ở

Tái té câu Quan họ người ở dừng về
Đêm chưa tàn sao nữ chia tay già bạn
Chảy vào ca dao anh lại chẳng cho về
Da diết câu hò mà không tái té
Không dại khờ mà mệnh mông vô tận
Sóng của biển, sóng của lòng người
chìm sâu thắm đậm
Biển tròn đầy mà vẫn nhớ nhung em
Con sóng nào lang thang triền miên
Con sóng nào em gửi tình vào biển
Con sóng nào dành cho anh lưu luyến
Con sóng nào vỗ nhịp tim anh
Con sóng nào của Biển Nhớ, của em
Vì yêu em anh hôn lên ngực sóng
Cho anh dại khờ yêu Biển Nhớ và Em!

Tháng 12/2006

CÂU HÁT GIẬN THƯƠNG

Tặng T

Sao em lại hát hết giận rồi thương?
Chúng mình yêu nhau đáng thương hay giận
Quê mình nghèo mẹ cả đời lận đận
Manh áo tôi giữa nắng hè, rau cháo nuôi con
Câu hát chao nghiêng khúc ruột miền Trung
Đau đáu đời người giận thương Ví dặm
Tiếng hát em tròn nao lòng anh lắm
Mẹ chắt chiu truyền cho em khúc hát để đời
Hết giận rồi thương, thương lắm em ơi!
Bến sông nào là bến Sông La?
Con phà nào là phà Linh Cảm?
Con cò nào lận vào câu Ví dặm?
Mảnh trăng nào hò hẹn lứa đôi
Lời tỏ tình nào nổi nhớ khôn nguôi
Đêm phờng vải đồ đưa ai thương, ai nhớ

*Em về quê Cẩm Xuyên, Thạch Hà,
Nghì Xuân, Can Lộc
Cho anh cùng về Đức Thọ, Hương Sơn
Khắc nghiệt miền Trung nắng gió triền miên
Nhưng lại có Thuý Kiều của Tố Như
giai nhận tuyệt tác
Anh lặng người nghe em hát
Lúng liếng đờ đũa hết giận rồi thương
Câu hò xít sớ hơi thở miền Trung
Câu hát mẹ ru em
Em hát giận thương, thương giận nao lòng.*

Hà Tây, ngày 21/5/2006

BUI NGUYỄN TÂM
Giám đốc Công ty CP Than Xuân Toan

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Kinh doanh than và thiết bị ngành than.*
- *Xây dựng dân dụng và công nghiệp.*

*** Quan điểm sáng tác:**

Với tôi, thơ là nguồn vui, nguồn cảm hứng trong cuộc sống và công việc hằng ngày.

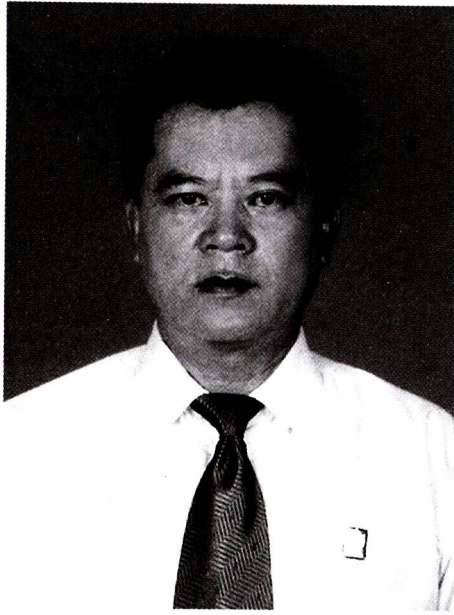
NHỚ TẾT XA

*Phấp phồng chờ mong áo mẹ mua
Nhà nhà thịch mỡ với dưa chua
Đôi câu đối đỏ nhà thêm mới
Bánh chưng chuối quất sẵn chợ chùa
Sáng dậy lăm le đến nhà ai
Pháo nổ đêm qua còn sót lại
Hồi hộp xuân nay ai mừng tuổi
Bao nhiêu đút lợn, lợn đong tai
Theo mẹ tung tăng đến mọi nhà
Chúc tụng họ hàng khắp gần xa
Sải cánh chim bay nay về tổ
Rét ngọt trời râm muôn sắc hoa.*

TÂM TÌNH VỚI MẸ

*Mẹ ơi ngày xưa, ngày xưa
Thân cò lặn lội sớm trưa nhọc nhằn
Bây giờ cơm trắng, ngọt canh
Càng thương mẹ thuở nhọc nhằn sớm trưa*

Còng lưng mẹ gánh nắng trưa
Nửa đời mẹ bán quá trưa chẳng về
Thân gầy thấp thoáng chân đê
Thấm bao muối mặn dầm dề áo nâu
Bao đêm trần trọc canh thâu
Đoạn trường là cả một câu chuyện dài
Nhưng mẹ tin ở ngày mai
Có con có cháu dậm dài vượt qua
Bây giờ mẹ tuổi chiều tà
Thương hoàng hôn tím nhạt nhòa chân mây
Suốt đời ươm hạt trồng cây
Nay vườn của mẹ cho đầy trái thơm.

BÙI ĐỨC TỈNH

Giám đốc điều hành

Công ty Vận tải Dịch vụ tổng hợp 530

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Kinh doanh vận tải thủy bộ.*
- *Xây dựng dân dụng và công nghiệp.*

*** Quan điểm sáng tác:**

Những cảm xúc về chiến trường năm xưa luôn day dứt trái tim tôi để chuyển tải thành những trang viết về gia đình người đồng đội.

TÌNH HOA PHƯỢNG

*Tôi uống cạn bọt bia trên môi em
Để được say cốc chông lên cốc
Màu áo đỏ hay màu hoa phượng đỏ
Ánh nắng trưa hè
Mang cơn khát tình em.*

GIA ĐÌNH NGƯỜI ĐỒNG ĐỘI

Chiến tranh đã rời xa

Năm tháng hào hùng trôi vào quá vãng

Gia đình người đồng đội

Bạn tôi ơi lưu ký những điệu kỳ

Vẫn còn đây dư âm khói súng
Vẫn còn đây chất độc da cam
Vẫn còn đây vết thương chiến tranh
Những đón đau lặn vào từng đôi mắt
Thăm thẳm đêm trường...

Người lính năm nao nay làm Doanh nhân
Xưa đối diện chiến trường lửa đạn
Nay đối diện thương trường
Vẫn kiên trinh và trào dâng cháy bỏng

Xin được tạc cho anh biểu tượng màu xanh
Màu của vông tằm,
màu của cây rừng
và màu lộc biếc
Để trong mỗi gia đình đồng đội tôi
Luôn hé mầm hy vọng.

CAO TIẾN THỤ
Nguyên Tổng Giám đốc Cảng Hải Phòng

* Tác phẩm:

- *Xứ Cảng* (NXB Hải Phòng 2003).

* Quan điểm sáng tác:

Sau những giây phút bận rộn công việc hàng ngày với “Nghề Giám đốc”, tôi lại dành thời gian sáng tác thơ. Những vần thơ ví như sự cộng hưởng của tiếng tơ lòng...

MƯA

Mưa Xuân chúm chím nụ dào

Mưa Hạ bì bõm bờ ao, bến đò

Mưa Thu nặng trĩu cánh cò

Mưa Đông gọi gió hanh khô, nắng vàng.

1 - 5 - 2004

HOA LAN BIỂN

*Anh đưa lan về đây
Phải xa rừng lan nhớ
Yêu lan từ thuở nhỏ
Như yêu biển, yêu thuyền*

*Làm Giám đốc triển miên
Suốt ngày toàn xem giấy
Cuộc đời anh có vậy
Thì lan đẹp với ai?...*

*Anh đưa lan về đây
Là đưa rừng về biển
Với thuyền buồm dào dạt
Với hải âu, cánh bay*

*Đừng buồn nhé lan ơi!
Biển có rừng êm sóng
Non xanh cùng nước biếc
Ôm ấp cả cuộc đời.*

Hải Phòng, ngày 22/10/2002

XỨ CẢNG MẶN MÀ

*Sao anh không về thăm xứ Cảng
Buồm thuyền ai thơ thẩn trên sông
Lá úa khô, mấy giỏ phượng hồng
Cánh hải âu buồn trôi theo gió*

*Triều xuống, nắng tàn, chuông chiều vọng đở
Sáo diều ai nức nở tìm nhau
Nón lá, co mình, “bác xế” chờ lâu...
Chân lấm, mom sông, chị lân từng bữa.*

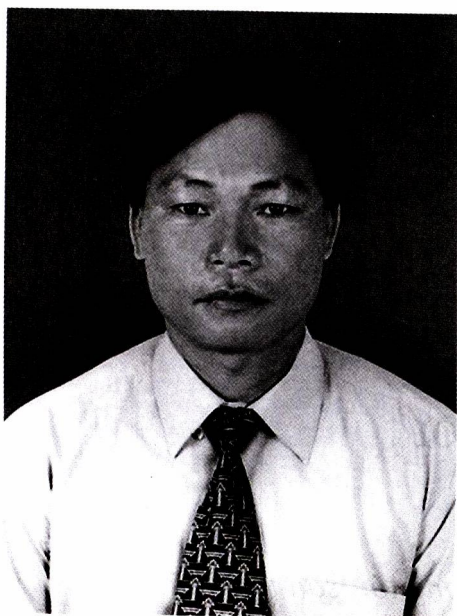
Sao anh không về thăm xứ Cảng
Phượng hồng nghiêng nghiêng dáng bờ sông
Nắng đùa dai, làm má em hồng
Gió thổi thì, tóc em thơm hương bưởi

Hoa làng Lũng, khoe tà áo cưới
Trâu ai tằm, cánh phượng trao duyên
Cau Cao Nhân, má em lúm đồng tiền.
Hội chọi trâu, anh về xin cưới!

Sao anh không về thăm xứ Cảng
Đợi gió về anh chở trăng lên
Biển là em... Xanh biếc dịu hiền
Mây xoã tóc, bông bèo trên sóng

Xứ Cảng với tôi - Đời, Thơ - khát vọng.
Đi trọn cuộc đời đẹp mãi bài ca
Cho tôi hôn xứ Cảng mặn mà...

Rằm tháng 8-2003

ĐÀO VĂN LAI
Chủ tịch HĐQT, Tổng Giám đốc
Công ty CP Thiết bị Phụ tùng Hải Phòng

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Kinh doanh vật tư thiết bị phụ tùng.
- Đào tạo chuyên ngành tài chính, kế toán, chứng khoán.

*** Quan điểm sáng tác:**

Tôi thường làm thơ ca ngợi thành phố, quê hương đổi mới, nhưng những vần thơ tình luôn là đề tài mà tôi hằng theo đuổi.

QUÊ TÔI

Quê hương tôi, sơn thủy hữu tình
Có núi đá và dòng sông uốn lượn
Có cánh cò bay lả bay la
Đẹp hơn sông quê Tế Hanh đã tả
“Khi bờ tre ríu rít tiếng chim kêu
Khi mặt nước chập chờn con cá nhảy
Bạn bè tôi túm năm tụm bảy
Kể sớm hôm chài lưới trên sông
Kể cuộc cày mừa nắng ngoài đồng
Tôi cảm sung xa nhà đi kháng chiến”
Kháng chiến qua rồi tôi không về quê nữa
Xa nơi chôn nhau cắt rốn tới chốn thành đô
Nhưng lòng tôi vẫn nhớ về nguồn cội

Bởi nơi ấy có Mẹ, có Cha
Có họ hàng, bạn bè cùng làng xóm
Có cánh đồng rau xanh non đủ các loài
Nhộn nhịp đêm ngày râm ran cười nói
Hỡi quê hương yêu dấu của tôi ơi!
Hãy ngọt ngon như chùm khế chín
Và dòng sông cứ trong xanh lắng đọng
Núi đá kia cũng đừng lở, đừng mòn
Cánh đồng rau non lại mơn mớn xanh
Cánh đồng lúa cũng tỏa hương thơm ngát
Để hồn tôi được cùng hoà quyện
Nơi quê mình đây ấp tuổi thơ.

HẢI PHÒNG THÁNG 5

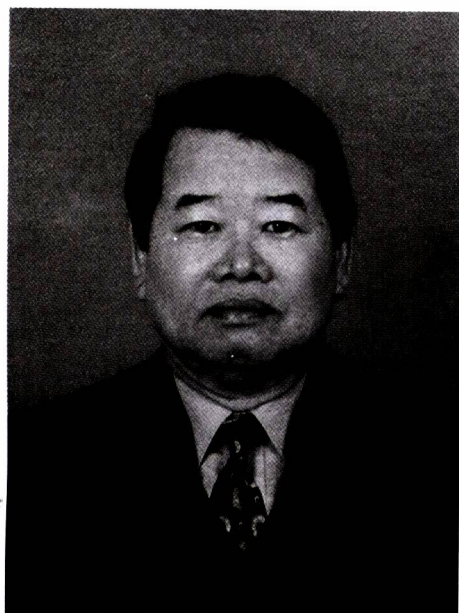
*Thành phố tôi tháng 5 kiêu hãnh
Biển rộng sông dài bến cảng kẻ bên
Đường nối dài nhà máy mới mọc lên
Hải âu bay chào đô thị loại một
Tiếng máy reo vang công trường rộn rã
Dòng xe dài hối hả ngày đêm
Hải Phòng vươn xa những công trình vĩ đại
Rực sáng tương lai rạng rỡ lòng người
Hải Phòng ơi ta yêu mãi mãi
Màu phượng hồng thành phố của tháng 5*

NGƯỜI TÔI THÂM NHỚ

*Thơ viết cho ai mà tôi thâm nhớ
Như sóng vỗ về mãi biển khơi xa
Gửi cho ai mà tôi không địa chỉ
Mặt mờ mây bay hay u tối sương dầy
Thương hoa rơi suốt dặm dài nối mãi
Biển rộng sông dài có thấu với thời gian
Tôi cay đắng vui buồn nhiều lắm
Những nghĩ suy nguyên vẹn buổi ban đầu
Người tôi thương ở phương trời có hiểu
Dòng thơ này tôi viết để tặng em.*

NỤ HÔN ĐẦU

*Em còn nhớ nụ hôn đầu trên má
Đỏ ửng hồng làm đẹp khuôn trăng
Em ngại ngùng bờ môi ai lịm ngọt
Đây ắp nồng nàn hơi ấm của tình yêu
Em vẫn đẹp trong mắt anh sâu thẳm
Hương tình em nguyên vẹn buổi ban đầu
Em vẫn tươi nụ cười duyên dáng
Lòng anh rạo rức, xôn xao
Qua những nông nản kỷ niệm
Làm anh thường thao thức nhớ em
Em đâu hiểu những điều kỳ diệu ấy
Nụ hôn đầu vẫn cháy bỏng tim anh.*

ĐÀM CÔNG HUẾ

**Nguyên Phó Tổng Giám đốc thứ nhất
Công ty Liên doanh LEPSE Việt Nam**

*** Quan điểm sáng tác:**

Thơ với tôi là những tâm sự và tình cảm xuất phát từ trái tim đối với quê hương đất nước và con người mình yêu quý.

HẢI PHÒNG ĐÊM ĐẦY SAO

*Đêm mùa hạ
Nỗi nhớ cháy lòng
Những vì sao nhấp nháy
Như dấu hỏi*

*Tôi hỏi trời cao, đâu vì sao Khuê?
Tự ngàn xưa thơ Nguyễn Trãi vọng về
Cây thông đứng bên trời lặng lẽ
Ánh sao khuya chia sẻ tình người*

*Gió biển mặn mòi, vẫn ngọt đầu môi
Con cáy con còng viết thơ trên cát
Ôi Hải Phòng! Đêm nay tôi muốn hát
Về những con người, về những vì sao.*

THUYẾT CHUNG

*Mắt em thăm thẳm giếng thơ
Phải duyên em có cuộc đời trong anh
Cho dù gió bắc nắng hanh
Đời anh tất cả vẫn dành cho em.*

TÌNH MẮT

*Mắt em là giếng khơi
Làn nước trong xanh ngắt
Mắt em là biển trời
Chạnh lòng anh ngây ngất.*

HƯƠNG NHÀ

*Tình nghĩa nặng sâu sao thể phai
Tựa lưng, tâm đắc cạnh góc nhà
Toả hương khoe sắc xanh xanh nắng
Đậm đà mùi vị ngát hương nhà.*

THU HÀ NỘI

Trời Hà Nội hôm nay đẹp lắm

Mây nhớn như bay

Một màu xanh thăm thẳm

Những ráng chiều

Nhuộm tím cánh đồng hoang

Những ước mơ

Sóng bước ánh trăng vàng

Thu Hà Nội, hôm nay đẹp quá

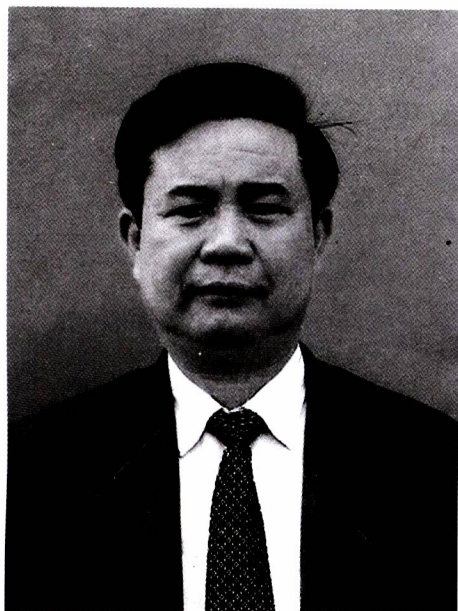
Gió hiu hiu

Sáng mát một tâm hồn

Lòng thanh thản, thở chung một nhịp đập

Trái tim hồng thốn thức giữa đêm thu.

03/09/2006

ĐOÀN VĂN KHƯƠNG
Phó Giám đốc
Xí nghiệp Xếp dỡ Cảng Chùa Vẽ

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Kinh doanh vận tải, xếp dỡ.*
- *Vận chuyển contener.*

*** Quan điểm sáng tác:**

Thơ với tôi là tấm lòng dành cho quê hương và những người thân yêu của mình.

THÔNG ĐÀ LẠT

*Đà Lạt hoa và cây
Đôi thông và khe suối
Cây thông già đứng đó mấy trăm năm
Đã qua đi bao nổi phong trần
Có vui, có buồn trong cây thông Đà Lạt
Cây ngắm hoa, hoa cười với cây trong gió
Gió thổi mây bay đi thăm hỏi cây thông già
Lá và hoa
Mây và gió
Hoà quyện vào nhau nơi đó Đà Lạt yêu.*

16/07/2004

NHỚ THANH CHƯƠNG

*Nắng chiều tà, hắt lên đỉnh núi
Núi đồi kia, xanh, xanh thắm một màu
Những đám mây, mọc từ chân núi
Có thân cây, có lá đỏ, lá vàng
Mây dập dềnh lững lờ trôi dạt
Mây về đâu xin nhắn đôi lời*

*Ở Sài Gòn có bạn đời xít sớt
Rắn rỏi lên nhiều trong nắng gió quê hương
Đi vào đây cách xa dặm trường
Lại để nhớ quê hương có gió Lào, cát trắng
Những đêm dài uống bia, cóc đây cóc cạn
Uống đến say tình bạn vẫn nồng
Ở Thanh Chương nơi đó, giọt máu hồng
Mà say đắm, thắm nồng đến thế
Dù mưa ngàn, gió bể
Dù cách trở xa xôi
Tình trong tôi vẫn vẹn tròn, đầy đặn.*

16/07/2004

ĐOÀN THỊ LUẬT
Nguyên Phó Hiệu trưởng
Trường THPT Bán công Tiên Lãng

*** Tác phẩm:**

- *Thế hẹn với dòng sông* (NXB Hải Phòng - 2006).

*** Quan điểm sáng tác:**

Người phụ nữ làm thơ muốn chuyển tải lên trang giấy những tình cảm của người mẹ, người vợ bằng những vần thơ thương yêu và nữ tính...

HẠ QUA

Lặng yên rồi, chẳng một tiếng ve ngân
Cây phượng già thôi không thấp lửa
Phía trời xa, mây trắng bay bõ ngỡ
Cánh diều nghiêng chở mùa hạ trôi đi

Mùa hạ ơi chưa kịp nói gì
Điều e ấp đốt tim ta cháy bỏng
Chợt chiều nay nghe lá vàng xao động
Thấy lòng mình thoáng chút ưu tư

Hạ đi rồi ta đứng lại ngẩn ngơ
Câu thơ viết vẫn còn dang dở
Không thể níu thời gian được nữa
Nhớ thương gì xin hẹn đến mùa sau.

ĐƯ ÂM MÁI TRƯỜNG

Tôi trở lại nơi đây
Mái trường xưa yêu dấu
Nghe trái tim thâm bảo
Ba mươi năm thoắt trôi

Theo bước chân bồi hồi
Lên tầng cao lộng gió
Lớp học tôi ở đó
Ghế bàn ơi nhớ không...

Một chút tình băng khuâng
Như còn đây tất cả
Lặng chìm trong nỗi nhớ
Vọng ngược về thời gian

Ngày đi trong hành trang
Cánh phượng hồng xao xuyến
Mái trường thành kỷ niệm
Đư âm hoài trong tôi.

QUÊ CHỒNG

*Em về Quan họ một chiều
Người ơi... câu hát làm xiêu lòng mình
Con dê một dải xanh xanh
Bờ dâu bãi mật đã thành quê hương
Giếng trong em đến soi gương
Đánh rơi câu hát mà vương vấn lòng
Em thành người ngọc thung thẳm
Trong câu Quan họ của anh mất rồi
Ao ta lời mẹ bỏ hoài
Em về cùng tắm ao Đào với anh
Yêu nhau tứ núi cũng đành
Lục sông cũng lội đã thành lời ru.*

HỒ ANH TUẤN
Chủ tịch Hội LHVH NT Hải Phòng
Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam

*** Tác phẩm:**

- *Thơ tình của đá* (NXB Hải Phòng - 1995).
- *Cánh chim hoang* (NXB Hội Nhà văn - 2000)
- *Nếu em là mùa thu* (NXB Hải Phòng - 2006)

*** Quan điểm sáng tác:**

Tôi đến với thơ bằng tất cả niềm đam mê cháy bỏng và tình yêu trước cuộc đời.

MƠ ĐẤT NƯỚC CÓ ĐÔI GIÀY VẠN DẶM

Thân tặng Ngô Hồng Linh, Tổng Giám đốc Công ty Da giày Thiên Vinh.

*Thời đổi mới gọi tên nhà doanh nghiệp
Như bầu trời điểm danh các vì sao.
Tôi nghe trái tim Thiên Vinh mở cửa
Thời đại phục sinh dâng trào,
Thức dậy mùa xuân qua đạn lửa
Niềm vui đặt vào tay người nghèo khổ
Hạnh phúc là việc làm cho em gái vào đời.*

*Tôi yêu đất nước như yêu bản thân tôi
Mơ đất nước có đôi giày vạn dặm
Hăm hở bàn chân đi tới
Rút ngắn không gian, thời gian
Chạm đích chân trời.*

Tôi yêu đất nước như yêu người yêu tôi
Tình yêu thấp lên thành ngôi sao sáng chói
Lấp lánh trong thiên hà
Thiên Vinh - Thiên phúc - Thiên tình sử
Tình người thành năng lượng để đi xa.

Doanh nghiệp tôi sinh ra
Từ bàn tay, con mắt, trái tim,
Từ tấm lòng,
Từ cuộc đời hồi sinh lộng lẫy.
Đất nước bước lên tầm cao từ những đôi giày
Nơi đây
Mỗi ngày
Thức dậy
Mặt trời toả những vật sáng hồng lộng lẫy
Như những đôi cánh bay.

PHÍA SAU HÀO QUANG RỰC RỠ

Kính tặng Tổng Công ty Da giày Hải Phòng

*Khi hoa hậu dăng quang
Người mẫu trình diễn thời trang
Thiếu nữ thành nữ hoàng ngày cười
Hoàng tử bóng đá vào cuộc chơi
Thành ngôi sao sân cỏ
Em lặng im sau hào quang rực rỡ
Em chưa có tên trong tim người hâm mộ.*

Đôi giày em đưa anh vào công sở
Người xa xứ về thăm làng nhỏ
Chàng trai đến với người yêu
Tổng thống điều hành đất nước
Thứ dân vật lộn mưu sinh
Có em theo suốt hành trình
Em ở sau niềm kiêu hãnh
Em nâng niềm vui - nâng bước chân người

Lặng im hai bàn tay em
Bay lên những điều kì diệu
Những đôi giày đẹp bên, đôi khi rất diệu
Lữ hành khắp thế gian.

Từ hơi ấm đôi bàn tay em
Đã ấp ủ những hào quang rực rỡ
Đường đời có lúc chông gai, gian khổ
Đều nằm dưới đôi giày của em.

GỬI BIỂN

Kính tặng Tổng Công ty Công nghiệp tàu thủy Nam Triệu

*Khi con tàu xuống đà
Tôi gửi biển một vầng trăng
Một mặt trời
Tôi hạ thủy một tình yêu
Vào đại dương tâm hồn em.*

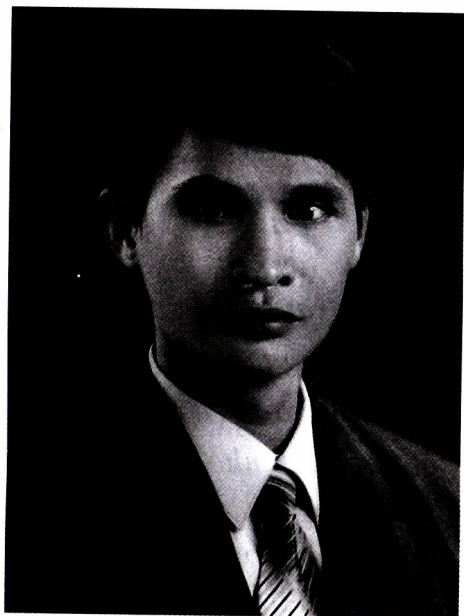
*Một vầng trăng lạ
Buông ra từ bàn tay thợ
Khát khao những chuyến đi xa
Bờ cát lòng tôi nghiêng ngả*

Khi con tàu xuống đà
Cửa sông có gì huyền bí
Mà đầu sóng mảnh trăng rưng rưng lệ?
Biển ngoài kia cũng thế
Đón chờ con tàu như đón người yêu
Người đóng con tàu
Trái tim ấm áp thủy triều
Để con tàu như nụ cười neo đầu sóng
Nôn nao nhớ chân trời
Đêm đêm soi bóng xuống hôn tôi.
Và từ nay con tàu tôi có bến đậu
Có nơi ra đi mà nhớ thương đau đáu
Con cá quẫy đớp sao đầu mũi lái
Ghép liền tâm tư thấp sáng ngọn đèn

*Tôi sẽ kéo lá cờ như môi son của em
Tới đỉnh cao con tàu
Tâm hồn tôi sẽ bay theo dải mây xanh, mây trắng
Và chính em thắp bình minh những ngày đông gió
Cho con tàu bình yên đi lên*

*Như vầng trăng không thể đứng yên
Con tàu đến nơi phải đến
Chỉ còn lại vóc dáng người thợ
Trong vóc dáng con tàu
Còn lại em
Mắt biển diệu kỳ.*

Cửa sông Bạch Đằng 7/2006

HOÀI KHÁNH

Phó Tổng Thư ký Hội Nhà văn Hải Phòng
Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam

*** Tác phẩm:**

- *Bé kim giấy* (NXB Hải Phòng - 1991).
- *Tia nắng xanh* (NXB Hải Phòng - 1996)
- *Trắng treo giữa nhà* (NXB Hội Nhà văn - 2004)

*** Quan điểm sáng tác:**

Bốn phận người làm thơ cho thiếu nhi không chỉ viết theo sở thích của con trẻ, mà còn phải giúp cho các em yêu cuộc đời hơn qua thơ và biết thưởng thức thơ.

PHỐ GA

Nhắc tên phố đi xa ai cũng nhớ
Ngõ chùng em đứng đợi gốc cây già
Tôi hồi hộp tìm về xóm cũ
Bắt đầu yêu, bắt đầu nhớ và xa

Chuyến tàu ấy mang buổi chiều đi mãi
Tiếng còi ngân thoi lạnh sân ga
Em vẫy nón hoàng hôn tím lại
Áo đỏ như phượng vĩ nở trái mùa

Tôi rượt đuổi những phù hoa quay quắt
Biết đâu em tránh gió vai ai
Cơn gió bắc miết dài thanh ray sắt
Hạt mưa phùn nhòe ướt ban mai

Phố hôm nay vẫn rộng vẫn dài
Nhà nối nhà, gốc cây già vẫn đó
Lang thang chợ, lang thang tôi và nhớ
Phía sân ga bông phượng nở hôm nào.

BÊN HÒN TRỐNG MÁI

Chiều mơn man đôi thôn
Nắng vàng như vãi thóc
Xoa mềm cả mùa đông
Đá trụi trần xám mốc

Dấu trăm giông ngàn lốc
Vẫn một lòng thủy chung
 Xoắn xuýt thế là cùng
Chông chênh hòn Trống Mái

Lâm râm điều khẩn vái
Nguyện cho mình nên đôi
Khắc tên vào đá núi
Đừng mòn lời, người ơi!

Lúc lắc tận đỉnh đôi
Gật gù đôi gà đứng
Tay em trong tay tôi
Mặt trời thành quả trứng.

NHỚ VỀ QUAN HỌ

Mang câu Quan họ đi xa
Còn cào lại nhớ gốc đa sau chùa
Bởi chưng câu hát bỏ bùa
Tôi ngọt chết lặng giữa mùa hội Lim

Lội sông theo sít kiếm tìm
Gặp bấy con nhện im lìm giăng tơ
Thương ai lắm bạn mà ngờ
Để cầu dải yếm hững hờ xuân qua

Trót buông vạt áo em ra
Biết tìm mớ bầy mớ ba nơi nào
Chênh chao nón thúng quai thao
Trèo lên Quán Đốc nôn nao hẹn thề

Mời trâu say đến đê mê
Mượn lời mời nhớ bọn bê trao duyên
Xin đừng ngồi tựa mạn thuyền
Trăng im mặt nước cũng phiền mẹ cha

Vịn câu già bạn thiết tha
Để cho ai đó vượt qua sông Cầu.

HOÀNG KHÔI

Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng

*** Tác phẩm:**

- *Gió lẻ* (NXB Văn học - 2000).

*** Quan điểm sáng tác:**

Bỗng dưng rơi mất khoảng chiều/ Nhọc nhằn gồng gánh những điều vu vơ/ Choài tay hái được câu thơ/ Ươm vào trong cỏ đến giờ còn thơm.

HỒI SINH

Ở đây như thực lại như mơ
Mặt trời tung bồng soi ngõ vắng
Tiếng ngàn xưa chạm vào khoảng nắng
Bỗng biến thành khúc hát ban mai
Con đường ta đi rất rộng rất dài
Phía trước ánh trăng chiều chênh chéch
Tuổi ngờ nghếch nào đâu có tiếc
Đem thả vào nơi con gió sâu
Nhớ ngày ta thao thiết tìm nhau
Cứ ngỡ mùa xuân muôn sắc lá
Bình tĩnh dậy chim vườn bay đi cả
Sợ nắng chiều cũng trút khỏi ngọn cây
Ở nơi đâu hoa lá với đây
Không vương bận cho đời thêm thanh thản
Trời đầy sao hương đêm thoang thoang
Đi ta vào cuộc viễn du ngàn năm
Và mỏng manh như ánh trăng rằm
Như bữa tiệc cuối năm cho cây cỏ
Nếu còn lại chỉ là đốm nhỏ
Sẽ bắt đầu một cuộc hồi sinh.

BẠN QUÊ

Thân tặng nhà thơ Đỗ Trọng Khơi (Hưng Hà, Thái Bình)

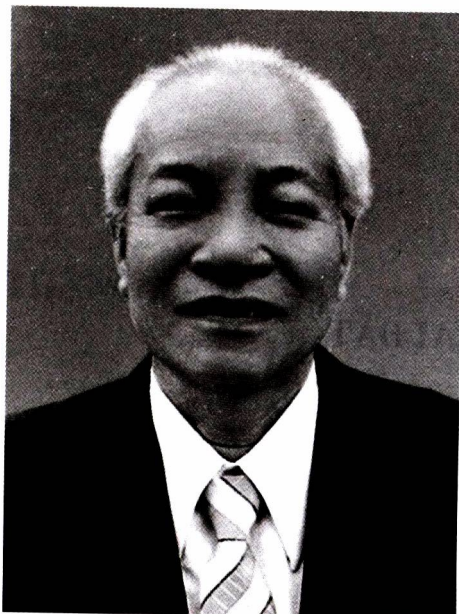
*Chúng ta sinh ra
Miền đất gieo neo
Sáng chiều
độn ngô khoai qua bữa
Sấp ngửa số phận con người.*

*Tôi lang thang góc biển chân trời
Vẫn đau đáu miền quê nghèo khó
Mảnh trăng úa xứ người
Ngỡ mặt trời chín đỏ
Bâng khuâng giữa ngã ba đường.*

*Anh ở quê hương
Chắt chiu hạt sương hạt nắng
Thấm từng giọt mồ hôi
Trần trở đêm dài
Dòng thơ chảy miệt mài trang giấy.*

*Thơ anh quyện mưa gào nắng cháy
Bao nhiêu năm gắn bó với quê hương
Anh gặt niềm vui từ thửa ruộng mảnh vườn
Tôi rồng tuếch túi thơ vai áo bạc
Ngọn “Gió lè” tôi còn ngỡ ngác
Anh vui buồn với ngày tháng “Cầm thu”*

Hai chúng mình ấm một lời ru!

LÊ VĂN HÂN
Nguyên Giám đốc
Nhà máy Thủy tinh Chí Linh

*** Tác phẩm:**

- Đã xuất bản 5 tập thơ - NXB Hải Phòng:

Tâm tình (1997); *Khát vọng* (2000); *Tình yêu màu xanh* (2002); *Hương chiều quê* (2004); *Hương đời* (2006).

*** Quan điểm sáng tác:**

Thơ là niềm vui và động lực cho tôi sống và viết.

LỜI TRÁI ĐẤT

Tôi không muốn:

Súng gươm

Những ưu phiền tư lự

Những Hyrosima, Nagasaki

Cũng không muốn si - đa, ma tuý!

Mà tôi muốn

Những niềm vui hân hoan

Những lời nói nhẹ nhàng, tinh thần hoà hợp

Cho muôn loài ngày càng tươi đẹp

Một nền hoà bình bất diệt

Sự công bằng và không hề phân biệt!

Đấy là tấm lòng thành thật

Vì tôi là trái đất.

MƯA THÁNG NĂM

*Tháng năm sau trận mưa rào
Làng trên, xã dưới xì xào nhỏ to:
Việc mình mây chẳng chăm lo
Nhờn nhờ mang nước đi cho nơi nào
Mặc đồng khô cạn khát khao
Lúa, ngô... cháy lá, má đào phơi phai
Bao lời thở ngán than dài
Gió trăng cũng phải u hoài tâm linh!*

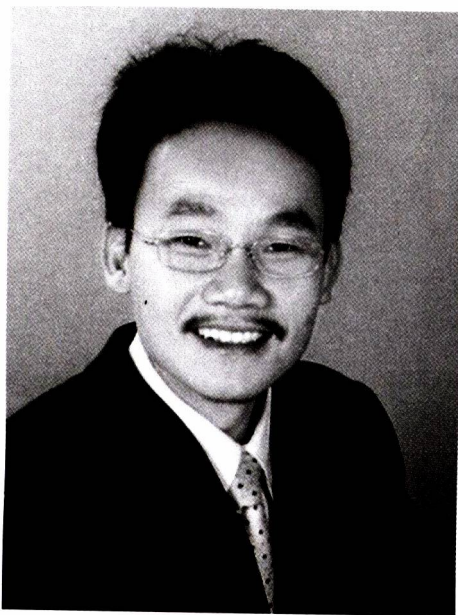
*Trời nghe thấu hết sự tình
Lệnh truyền thần sấm xuống trần hỏi mây
Mưa rơi, mưa khắp đó đây
Núi, sông, cây, cỏ... vui vầy xanh tươi*

*Nhờ ơn tâm, đức của Người
Nếu không - mây vẫn miệt trôi hững hờ.*

ĐÃ TỪNG

*Đã từng trải mấy dặm dài
Đã từng ngắm cảnh ban mai, ráng chiều
Câu thơ chua, ngọt Truyện Kiều
Nỗi niềm buồn chán mảng bèo ao thu
Tâm tình mưa nắng chiến khu
Suối Lê, núi Mác mấy thù đã tan.*

*Vầng trăng vằng vặc non ngàn
Đôi theo mây gió tuôn tràn núi sông
Đã từng phát ngọn cờ hồng
Đã từng giao nhận con Rồng, cháu Tiên
Nước non, non nước thể nguyên
Dù cho giông tố vững bền lòng son.*

LƯƠNG THANH BÌNH
Tổng Giám đốc Công ty Cổ phần
Đầu tư và Tư vấn Xây dựng Á Châu

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Đầu tư và Tư vấn Xây dựng
- Đào tạo dạy nghề.

*** Quan điểm sáng tác:**

Muốn tỏa sáng, hãy bùng cháy.

XA CÁCH

Thả bước dài trong đêm

*Bước kia thẫn thờ nhớ
Bước này thẫn thờ thương*

*Nỗi buồn vương vào gió
Cuốn theo chiều cô đơn.*

TÌNH SAU

Những hạt mưa

một thời con gái

Để lại phía sau

đôi mắt buồn ráo hoảnh

Của anh!

Bây giờ

Cơn mưa đã tạnh

Em có chồng!

Thấu lạnh cả trời ngâu

Lũ chim đi đâu?

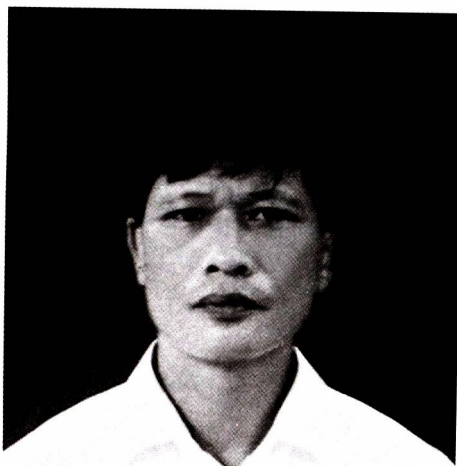
Sao bờ sông vắng?

Riêng tôi

Mặt biển im

Phẳng lặng

Chất chứa phía sau cơn bão cuộc đời...

LƯU TUẤN DŨNG

**Phó Giám đốc Trung tâm Thiết kế I
Công ty CP TV TK CT XD Hải Phòng**

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Tư vấn thiết kế công trình xây dựng.
- Tư vấn đầu tư xây dựng.

*** Quan điểm sáng tác:**

Tôi cho rằng kiến trúc sư là những “nhà thơ” của bê tông và gạch đá, những “nhà kể chuyện cổ tích” biến một kết cấu trần tục thành sự sống và sức bay bổng trên những khát vọng của con người.

CHIỀU TRANH LỰA

*Con đường như dải khói
Của điếu thuốc thời gian
Gạt xuống tàn chiều
Em xa vắng, một chút mịt bay lại
Thành nỗi buồn quyến rũ mùa thu.*

*Mảnh trăng non hàng mi hờ khép lại
Rớt xuống hồ vài giọt nước mắt sao
Trong khoảnh khắc chiều hoá thành vương lụa
Tôi vẽ lên mơ mộng thuở nào...*

KIẾN TRÚC SƯ

*Tài hoa sinh tự đất trời
Ai cùng ngọn bút một thời lang bang*

*Cứ vung nét vẽ tình tang
Gẩy lên khúc nhạc đình làng cây đa*

*Cứ trong trẻo, cứ nhạt nhoà
Màu bay sắc lợt đậm đà thương yêu*

*Cứ đem “phác thảo cao siêu”
Hoà trong men rượu sớm chiều say sưa*

*Cứ như điệu mãi gió đùa
Tâm phơ tâm pháo bốn mùa trên mây*

*Cứ là ước vọng ngất ngây
Vẽ công trình để hương say nghìn đời*

*Một mai dâng tặng đất trời
Những đồ án*

Của một thời

Đam mê.

MINH TRÍ

Giám đốc Công ty CP TV TK XD Đất Việt
Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Tư vấn thiết kế xây dựng.
- Thi công các công trình dân dụng công nghiệp.

*** Tác phẩm:**

- *Cát biển* (NXB Hải Phòng - 1995)
- *Trăng phố biển* (NXB Hải Phòng - 2005)

NGÔI NHÀ CỔ VÀ ÁNH TRĂNG ĐÊM RẼM

*Những ngọn tháp
dâng lên đêm rằm tháng bảy
lời thỉnh cầu xa xăm
cỗ xe mùa thu thẳng vào con ngựa biển
dừng cương trước hiên nhà.*

*Người con gái hiện ra dịu dàng bên ô cửa
vòm cuốn bí huyền giấc mơ xoan,
có ngọn lửa hồng nhan tri kỷ
có tiếng chuông vọng về từ đáy hồ sương
có những linh hồn chữ
có những tín đồ cầu nguyện trước ánh trăng.*

*Trên mặt bàn gỗ thông
một trang thơ mười lăm năm để ngỏ
đôi mắt ngày xưa để lại vết lân tinh
ám ảnh ta ánh trăng phố biển
kể một câu chuyện tình...*

*Ngôi nhà cổ những ngọn tháp phong sương
lời thỉnh cầu năm xưa
chợt ngân lên
mỗi đêm rằm tháng bảy
và cỗ xe mùa thu trôi về phố biển
mang theo ánh trăng vàng từ xứ sở xa xăm.*

TRƯỚC BAN MAI

Trên trái đất còn nhiều người cô đơn
sương mù sớm mai
là nước mắt cả đêm qua họ khóc
mảnh trăng muộn như con thuyền hờn dỗi
sẽ đưa giấc mơ đi đến đâu
Nơi những mùa trăng không còn trăng nữa
nơi thiên thần cầm trên tay cầu lửa
sáng dẫn giấc mơ cô đơn
như lời nhắn gửi
Nơi con cú giấu nỗi buồn dưới cánh
đập đập chồn về góc đêm
nấc lên kinh dị khi gặp kẻ ác
trong giấc ngủ khuôn mặt méo mó
tiếng cú quệt vào đêm vết nhỏ
Rồi giấc mơ kỳ diệu
nơi đứa bé đã sinh ra
những đứa trẻ tung lên ban mai
ông mặt trời mà chúng từng tô vẽ
và thế là bàn tay thơ ấu
lau sạch sương mù thế gian.

NHỮNG DÒNG SÔNG HẢI PHÒNG

*Những dòng sông chảy qua ký ức tôi
Mát rượi phù sa châu thổ
Những dòng sông chảy qua thành phố
Kiến tạo dáng vẻ Hải Phòng*

*Từ Đá Bạc, Bạch Đằng, Sông Giá
Cho bao huyền thoại Thuỷ Nguyên
Cửa Thái Bình, Lạch Tray, Văn Úc
Đời tôi mát những xóm thuyền*

*Hải Phòng nặng tình bên sông Cấm
Trái tim tôi thốn thức tiếng con tàu
Để chiều nay em về Tam Bạc
Tuổi thơ tôi là cánh buồm nâu.*

*Còn đây dòng Đa Độ êm ả
Em đến trường bên núi Thiên Văn
Cho tôi nhớ đôi bờ xưa sông Lấp
Trăng tuổi thơ xao xuyên phượng hồng*

*Đất Hải Phòng gắn với những dòng sông
Người Hải Phòng mang tâm tình miền biển
Cho em thương con thuyền sông yêu mến
Để tôi thành bến đợi mỗi triều lên.*

ĐÊM PATTAYA

*Đường phố ngập ánh đèn
từ những cửa hàng rực rỡ
đêm giáng sinh, Pattaya 25 độ
những cô gái cải trang ông già Noel
chào lên mình bộ quần áo mỏng tang chào khách
những người bán côn trùng rang cho dân nhậu
lặng lẽ bánh xe đêm*

*Tôi ngồi uống rượu cùng cô gái Nga
cách đây một năm
cô đã mất người thân
trong trận sóng thần ở Phuket*

*đêm Pattaya biển lặng
những ngọn nến chập chờn
vọng quá vãng đau thương*

*Tiếng Săcxô trong quán Bar lạnh lốt bên đường
vũ nữ cuộn mình điệu Digan trác ẩ
nghe trong gió tiếng thở than phương Bắc
nghe trong sóng hoài niệm phương Nam
nước da ngăm đen bản xứ*

*Đêm Pattaya,
những con phố nhiệt đới kéo bước chân ra biển
tuyết Giáng sinh bằng bông vải
đậu trên vai cô gái Thái
dân địa phương vọt côn trùng
bằng tấm lưới đêm mê mải
và cô gái Nga ngồi nhớ người thân
nước mắt lưng tròng.*

Pattaya, Giáng sinh 2005

NGUYỄN TRÍ TUỆ
Giám đốc XN TV Thiết kế
Công ty CP TV TK CT XD Hải Phòng

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Tư vấn thiết kế công trình xây dựng.

*** Quan điểm sáng tác:**

*Người ta bảo tôi / Kiến trúc sư như nhà thơ của bê tông gạch đá /
Như cha linh hồn của sắt thép xi măng / Em bảo tôi: Kiến trúc sư như
kẻ mộng du, như gã tâm thần, như trẻ nhỏ / Kiến trúc sư có thể là tất
cả, có thể chẳng có gì / Một lúc nào tắt lịm những mê si / Những đau
đau trở trần, những hồn nhiên trẻ nhỏ / Ta tin rằng: Có lúc đã làm thơ.*

NGÃM

Người trẻ: - Ngâm bằng lý trí?

Người già: - Ngâm tự trái tim?

Bao nhiêu bể dâu nhân thế

Sao ta cứ khức khoải tìm?

LÀM THƠ

*Con chữ - lật ta trong đêm
Ban ngày bắt ta nhắm mắt
Con chữ - chinh ình trang viết
Mở ra, chẳng đọc dòng nào*

*Con chữ - chui vào trong đầu
Để chân ta chầm chậm bước
Con chữ - lẳng vào đáy cốc
Lại tràn, theo bọt men say...*

Thất thân

dở dại

dở ngây

Như kẻ trời đày...

Con chữ.

EM GÁI LÀNG TÔI

*Nghe em nói mà anh buồn cười
Gió Đông Bắc gọi là gió Bắc
Gió Nôm - thay gọi gió Đông Nam
(Từ quê ra tỉnh bao năm?
Vẫn tôn tôn... nét đồng chiêm mặn mòi)*

*Nghe em nói mà anh buồn cười
Nhịp với phách xô nhau hết cả
Anh trêu vậy em đừng cười nhá!
Một chút Nôm*

Hãy hãy

Hương quê.

CHÚ TÔI

*Quê ta “lên” phố cả rồi
Thui chó tìm ngọn rơm chạt vật
Người tứ xứ tìm về mua đất
Dân làng, thành lữ làm thuê*

*Con gái quê mình xinh ghê!
Chú gắt “cave cả đấy”
Lũ trai làng chưa biết “gáy”
Đua đòi, hư hỏng đến nơi...*

*Dõi tìm trong mắt chú tôi
Khắc khoải một trời lúa biếc
Dòng kênh mái chèo khuấy nước
Vườn trưa*

cánh võng

à ơi

*Quê tôi “lên” phố cả rồi
Chỉ còn một mái lá gôi ...*

Chú tôi.

NGUYỄN VĂN SINH

**Tổng Giám đốc Công ty CP TVĐT
Kinh doanh bất động sản Trường Sinh**

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Tư vấn đầu tư xây dựng.
- Kinh doanh bất động sản

*** Quan điểm sáng tác:**

Thơ là sự bay bổng và thăng hoa của trái tim và tâm hồn.

ĐIỀU KHÔNG THỂ KHÔNG NÓI

Tặng K.L

*Biết em từ hôm ấy
Rồi ít sống bên em
Nhưng cũng từ ngày ấy
Sao trong lòng khó quên*

*Điều em không dám nói
Anh cũng đành lặng im
Rồi một chiều gặp lại
Bỗng trong lòng chạnh thương*

*Có biết chẳng em hỡi
Khi mỗi lần gặp nhau
Bỗng em như ngọn lửa
Thieu cháy lòng anh đau*

*Em đi sao anh nhớ
Xa em sao anh buồn
Phòng em luôn kín cửa
Anh thẫn thờ luôn luôn*

*Em là ai, là ai?
Cô nữ sinh hiền dịu
Chỉ nụ cười kín đáo
Nhành hoa nở ngược anh*

*Em là dòng nước mát
Làn gió giữa trưa hè
Hay em là ngọn lửa
Sưởi ấm hồn canh khuya?*

*Anh nhớ hoài vô cớ
Đường như cả trong mơ!
Chút tình em trao đó
Anh trước sau tôn thờ*

*Tặng em không nói trước
Biết em không hay chờ?
Bằng lòng em giữ lấy
Bằng không hãy thờ ơ!*

ĐIỀU BÂY GIỜ MỚI NÓI

Đáp lại bài thơ "Điều không thể không nói"

*Ba mươi năm trôi qua
Giữa dòng đời xuôi ngược
Những gì em đã mất
Mãi mãi là nỗi đau*

*Tuổi xuân đã qua mau
Có lúc lòng thẳng thốt
Và bao lần bất chợt
Buồn mênh mang khôn nguôi!*

*Thế rồi từ xa xôi
Bài thơ anh dạo ấy
Từ thuở đẹp mộng mơ
Anh gửi vào trang giấy*

*Những vần thơ trinh bạch
Từ một thuở hoang sơ
Những vần thơ đại khờ
Thời tuổi em mười bảy*

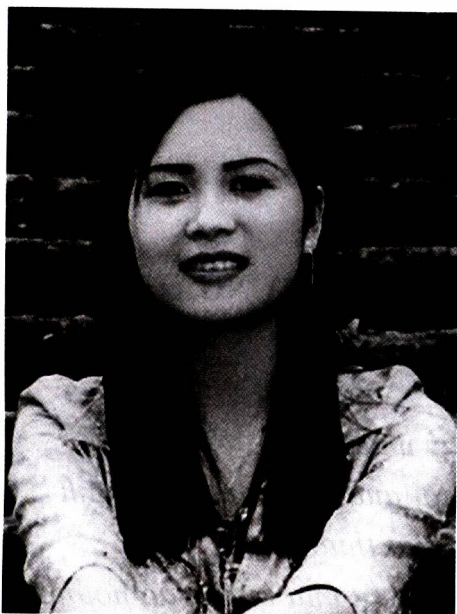
*Tâm hồn em run rẩy
Trước những dòng thơ anh
Tất cả vẫn tươi xanh
Đậm một màu trinh trắng*

*Anh là ngàn tia nắng
Sưởi ấm tim giá băng
Nỗi buồn tan thành lệ
Tuôn tràn trong mộng mênh*

*Chơi vơi giữa dòng đời
Thuyền em không bến đỗ
Và - linh hồn - nâng đỡ
Lại dạt vào bến anh*

*Anh mang đến cho em
Tâm hồn từ xa ấy
Và em trao anh đấy
Bài thơ hoà lệ rơi!*

K.L

NGUYỄN HUỆ NHUNG

**Phó Giám đốc Marketing
Công ty CP Quảng cáo và TT PRS**

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Quảng cáo và các dịch vụ quảng cáo.*
- *Tổ chức biểu diễn.*

*** Quan điểm sáng tác:**

Tôi muốn dành những vần thơ đẹp nhất dâng lên người mẹ kính yêu của mình.

THÁNG BẢY MƯA NGÂU

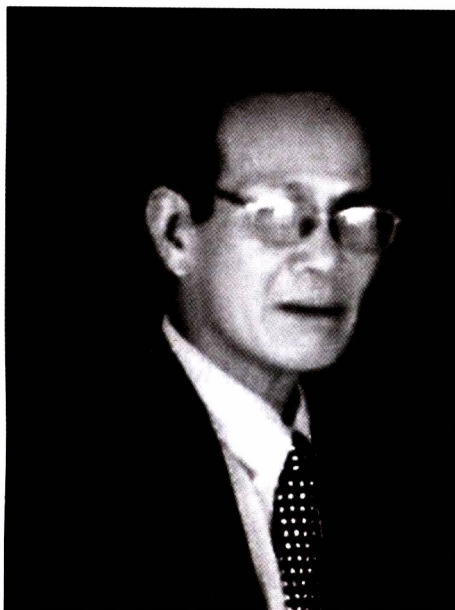
*Tháng bảy mưa ngâu
Bố công tôi qua cơn mưa buốt lạnh
Qua mát mát thương đau
Để lại phía sau mắt buồn ráo hoảnh
Tháng bảy mưa ngâu
Chị dẫn tôi vòng sau nỗi đau vô tận
Tìm mẹ cho tôi khi tôi gọi mà Người hoài im lặng
Dẫu chị biết mãi chỉ là vô vọng. Mà thôi!
Tháng bảy mờ cõi
Bóng tôi chênh chao mang áo tươi cho Mẹ
Để Mẹ khỏi lạnh trong cơn mưa mùa hạ
Bất chợt về giữa vắng vẻ đồng xa
Mỗi tháng bảy qua
Nỗi nhớ Mẹ theo cơn Ngâu lại xót xa đến lạ
Một năm có ba trăm sáu lăm ngày hồi hã
Bon chen cuộc đời, Mẹ vẫn là tất cả ở trong tôi.*

MẸ - CON VÀ BIỂN

*Con lại ngồi trước biển chiều nay
Nhìn sóng theo nhau vỗ vào bờ cát trắng
Nhìn cánh chim chiều bay về nơi xa thẳm
Và con ước mong...*

*Con ngồi trước biển để thấy niềm tin
Không bị cuốn mòn theo vòng quay năm tháng
Là Mẹ sẽ về mỗi lần khi trời hừng nắng
Cuối ngày, chiếu sáng một vùng con...*

*Con ngồi với biển đón hoàng hôn
Đợi Mẹ về cùng và mang bao thương nhớ
Tình yêu của Mẹ giúp con qua sóng gió
Của đời với những đũa chen...
Con sẽ lại ngồi với biển nhiều hơn
Gặp Mẹ thật lâu giữa đây với con sóng
Để Mẹ bên con đừng bao giờ xa vắng
Cho tình yêu con
được hoà vào trong sâu lắng biển Mẹ thôi.*

NGUYỄN NGỌC THỊNH

Chủ tịch HĐQT

Trường THPT Tư thục Quảng Thanh

*** Tác phẩm:**

- *Lời ru muộn* (NXB Hải Phòng)
- *Còn nhớ hay quên* (NXB Hải Phòng)
- *Hoa không mùa* (NXB Hội Nhà văn)
- *Tâm khúc* (NXB Hội Nhà văn)

BẾN

*Sóng lăn tăn, thuyền chổng sào
Cây đa tỏa nắng neo vào bến sông
Dãi dầu nắng hạ mưa đông
Chia cùng nhau nỗi ngóng trông sớm chiều
Tròn trăng có phải vì yêu
Chờ em xuống bến ngỏ lời líu đôi*

*Năm mươi năm bước nẻo đời
Tôi về làm khách quê tôi, một thời
Cây đa già vẫn xanh tươi
Rẽ bành chiếc ghé đợi người hôm qua
Em, người xưa, em, người qua
Neo tôi lại bến quê nhà, ngẩn ngơ.*

NỢ TRẦN GIAN

Tặng Nguyễn Lâm Cẩn

*Cơ may hay phận rủi
Cũng một kiếp người
Khôn dại
Vốc lên đũa lấy
Thật - giả, trắng - đen.*

*Trước ta, người nhặt được gì?
Sau ta, còn gì ta nhặt?
Đổi đời cho nước mắt
Côi Phật rong rêu
Gửi về nơi ấy nắng mưa.*

*Côi đời ảo mờ
Trước bao la vô định
Ta lặn dận
Gom nổi niềm thân phận
Trả nợ trần gian.*

ĐẶT TÊN THÁNG NGÀY

*Ai đặt tên cho tháng ngày này
Từ ngàn vạn tuổi đến hôm nay
Nơi trú ngụ linh hồn run rẩy
Gánh vui buồn nhân thế trên vai.*

*Tháng ngày không phải của riêng ai
Đời người đâu kể ngắn hay dài
Phận người là nụ cười nước mắt
Phải chơi thì chịu xước cùng gai*

*Tự bao giờ hai tiếng tỉnh say
Người đi cầu xin sự rủi may
Người lại thích hành vi đố kỵ
Hãy đặt tên cho tháng ngày này*

*Và đặt tên cho tôi phút giây
Hát bài ca chia tay - đoàn tụ
Ngàn năm chất lại sầu nhân thế
Không bạc lòng với mọi đại khôn*

*Để hoà đồng cùng với thời gian
Nặng trĩu trầm luân là dĩ vãng
Nuơng tựa tin nhau cho cuộc sống
Nuôi dưỡng tình người khoả lấp mọi buồn đau.*

TÂM KHÚC

Bao kỳ vọng
Tôi gửi vào phúc hoạ cõi người
Uống ánh sáng từ trời
Uống nguồn lương từ đất
Oằn mình trong bạo liệt
Vẫn không làm thành giọt khát khao
Giá buốt hình hài chưa nở giấc chiêm bao
Quất vào khát vọng
Một đời mửa vỡ
Mặt ngày gửi phận chiều gầy
Cánh vạc nghiêng canh khuya
Sương giọt giọt nhen môi khôn dại
Đốt cháy nốt niềm vui còn lại
Đi trọn kiếp người
Rong ruổi cuộc chơi
Thắng - thua, đượ - mất
Canh đời - canh bạc
Soi cho ta đi, một bóng hình
Ta nhận ra mình
Bước chân thâm đã lạc

NGUYỄN TRỌNG NGUYỄN

**Giám đốc Công ty
TNHH Hoa Phượng**

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Trang trí cây cảnh, đài hoa phun nước.*
- *Tạo dáng cây cảnh nghệ thuật.*

***Tác phẩm:**

- *Thơ công nhân (NXB Hải Phòng - 2005)*

XUÂN ĐẤT NƯỚC

Vùng hồng rực rỡ biển trời đông
Tô điểm non sông đất Lạc Hồng
Đổi mới từng năm tăng sức sống
Vươn tầm cả nước vững yên lòng
Công trường khắp chốn nhà cao mái
Ruộng rẫy muôn nơi lúa trĩu bông
Toả ánh hào quang xuân bất diệt
Rộn ràng điệu nhạc, hát mừng công.

NỮ TƯỚNG LÊ CHÂN

*Nữ tướng Lê Chân dựng Hải tân
Danh thơm toả ngát vạn mùa xuân
Khơi sông lán biển tăng nguồn lúa
Mở ấp, rèn binh mạnh sức dân
Mắt dõi phương Đông vươn hải viễn
Tâm dò lương Bắc giữ bang lân
Tên Bà sống mãi cùng non nước
Mãi mãi quê mình, nặng nghĩa ân.*

THÂN TƯỢNG HOA HỒNG

*Từ thuở hồng hoang
Bến vững đến bây giờ
Bao nhiêu năm
Nay vẫn còn rục rở
Trong gian truân thăng trầm nổi nhớ
Vượt thời gian khúc khuỷu
Nhạc đôn thơ
Bông hồng nhung cần mẫn hé sững sờ
Thơm dịu dịu đầy lồng ươm trong vắt
Mặc bão tố mưa sa nắng gắt
Vẫn hết mình hương sắc giao thoa
Tâm tư tôi ghi ấn đậm đà
Thân tượng đoá hồng
Chúa tế các loài hoa.*

NGUYỄN LÂM CẬN

Nguyên Hiệu trưởng
Trường PTCS Dư Hàng Kênh
Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng

***Tác phẩm:**

- *Ru quả trái mùa* (NXB Lao động - 1997)
- *Đêm trắng* (NXB Văn hoá dân tộc - 2001)
- *Nợ trần gian* (NXB Lao động - 2006)

THẠCH SÙNG OI

Thạch sùng!

Thạch sùng!

Kêu mà chi!

Đêm dài ngẩn nghe tiếng mày chặc lười

Trò chuyện với bức tường

Cát vôi chẳng nói

Chỉ bóng tao cam lặng Thạch Sùng ơi!

Day dứt gì
Chắc lưỡi mãi không thôi
Ngày lẫn khuất, đêm lẫn mờ khoảng trống
Hay mày biết kiếp này là chiếc bóng
Thực hư đời
Có cũng như không?

Kiếp này tao nợ với cha ông
Thơ trần trở mồn đêm chưa nói được
Mày u uẩn
Khổ đau vì kiếp trước
Tao trầm tư dằng dặc kiếp mai sau

Tao với mày
Tri kỷ cùng nhau
Mày chắc lưỡi
Tao kêu trong tâm tưởng
Kiếp làm người thắm nổi này đêm trắng
Còn tao thắm tiếng mày kêu.

6-2-98

VỚI EM

Tặng HL

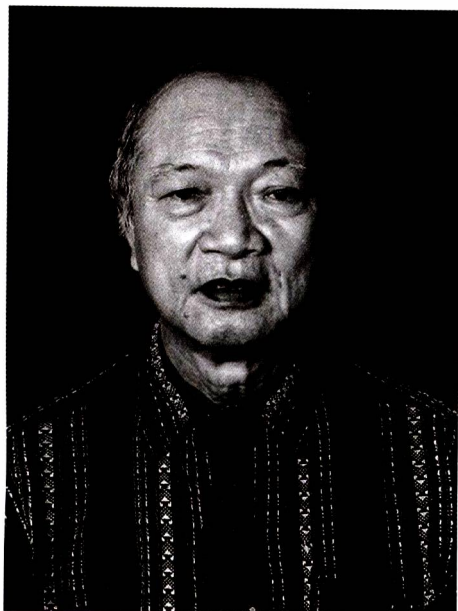
*Em là hương ở trên cây
Tôi mơ trái chín thơm đầy không gian*

*Đêm khuya khoắt đợi ngày tàn
Thôi mà! Trên ấy chỉ toàn quả xanh!*

*Em là trái chín trong anh
Đôi lòng! Quả ở trên cành còn non!*

*Em ơi! Vo mãi chưa tròn
Nhân duyên thất thiếu lối mòn cỏ lau!*

Biên Hoà 13-12-2006

NGUYỄN VĂN BẢO

Nguyên Giám đốc
Sở Xây dựng Hải Phòng
Nguyên Phó Tổng Giám đốc
Công ty Xi măng Chinfon

*Tác phẩm:

- *Biển với bờ* (NXB Hải Phòng - 2003)

MÁI TRƯỜNG XƯA

Về thăm lại mái trường xưa
Bâng khuâng gọi lại tuổi thơ học đường
Rộn ràng nỗi nhớ niềm thương
Thầy xưa, bạn cũ dậm trường xa nhau
Trải qua biết mấy bể dâu
Mái trường ngói đã ngã màu rêu phong
Hành lang, cửa cuốn, vòm cong
Cây bàng vẫn toả bóng râm đầu hè
Đâu rồi da diết tiếng ve?
Đâu rồi khúc nhạc vào hè bên nhau?
Đâu rồi đêm hội trăng thâu?
Tâm tư chụm lại mái đầu tuổi thơ
Lật từng trang vở năm xưa
Vẫn nguyên nét mực bài thơ tình đầu
Phương trời người cũ nơi đâu?
Để cho cảnh cũ khắc sâu nỗi buồn
Chiều nay trăm nhớ, ngàn thương
Tiếng thu rơi, gọi tâm hồn tuổi thơ
Đời người như một giấc mơ.

BIỂN LẶNG

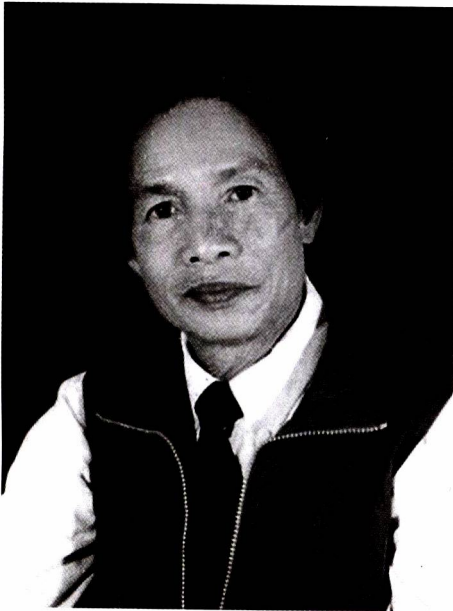
Lặng thâm ngắm biển chiều buông
Sóng dâng đầy biển, mây cồn đầy trời
Gió chiều lồng lộng biển khơi
Thuyền ai ẩn hiện chân trời mờ xa
Đêm về lác đác mưa sa
Trăng đêm vàng úa như là trăng ươn
Ngồi buồn nhấp chén rượu suông
Lặng nhìn sóng vỗ tâm hồn nao nao
Gió lay động rặng phi lao
Nghe như tiếng của ngày nào tuổi thơ
Biển ngày ấy đẹp mộng mơ
Tôi ôm biển, biển thấn thờ hôn tôi
Vị nồng, sóng mặn bờ môi
Để rồi từ ấy suốt đời nhớ thương

ĐỔI THAY

*Có một dòng sông thời thơ ấu
Nước trong xanh biếc cả đôi bờ
Trên đê lững thững trâu gặm cỏ
Sáo diều bay bổng những ước mơ*

*Giờ đây sông đã đổi thay rồi
Nước sông ngâu đục, cánh bèo trôi
Chẳng còn tiếng sáo khi chiều xuống
Vẳng cả tiếng cười trong nắng rơi*

*Suy ngẫm đổi thay của cuộc đời
Thoáng qua như một giấc mơ thôi
Nên chớ thay lòng trong tình nghiệp
Để lúc ra đi vẫn ngậm cười.*

NGUYỄN SIÊU PHÀM

**Nguyên Hiệu trưởng
Trường PTCS Tiên Lãng
Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng**

***Tác phẩm:**

- *Miền trắng* (NXB Hội Nhà văn - 2006)

TRƯA BẠCH VÂN AM

*Ong ong nắng
Gió mang mang
Sân đền lãng đãng lá vàng rơi thu
Lăn tăn nước gợn xanh hồ
Câu thơ đọc giữa mịt mờ khói hương*

*Hình như lối cỏ còn vương
Hài văn quan Trạng nẻo đường Trung Tân
Vắng chùa Minh Nguyệt chuông ngân
Lung linh trưa nắng Bạch Vân chốn này...*

*Người tìm tâm tĩnh am mây
Cây xanh loáng khói chim bay riu ràn
Ta về gom mảnh thời gian
Chấp quên để nhớ, chấp buồn để vui
Tìm câu thơ tạc đất trời
Mãi xanh chữ Ái mãi ngồi chữ Nhân.*

TÌM LÀNG

*Làng giờ đánh số thay tên
Nôm na tên cũ lãng quên lâu rồi!*

*Tôi về tìm lại làng tôi
Làng Gừng làng Gạo cái thời xưa xa*

*Đâu làng đã chết bóng đa
Giữa làng giếng ngọc mọc toà Đan - xinh*

*Bê tông thay mái ngói đình
Chen nhau nhà ống xập xình nhạc Tây*

*Người làng thì vẫn còn đây
Hỏi tên làng chẳng ai hay biết gì!*

*Kẻ khuất núi, người xa quê
Ba hồn bảy vía biết về nơi nao?!*

TỰ HỎI

*Cứ tự hỏi sao bao năm cầm phấn
Những dòng chữ đi qua còn để lại gì
Trong hồn trẻ ngây thơ trong trắng
Trên đường dài gian khó các em đi?*

*Cứ tự hỏi bao lời trên bục giảng
Giúp gì khi các em bước vào đời
Chưa thấy đâu rừng vàng biển bạc
Đã gặp đất cằn lấm láp mồ hôi?*

*Cứ tự hỏi bao điều chưa cắt nghĩa
Dưới mái trường các em có mang theo?
Cuộc sống rộng dài nghĩa đời thêm tỏ
Có hạnh phúc nào không đổi bởi gian lao*

*Trái tim tôi đã bao lần tự hỏi
Bao lo âu hồi hộp đợi chờ
Và năm tháng trong niềm tin lặng lẽ
Tôi bắt gặp bao ánh nhìn khao khát ước mơ...*

NGUYỄN VĂN TRƯỜNG
Giám đốc Công ty TNHH
Đầu tư và xây dựng Trường Mạnh

***Ngành nghề kinh doanh:**

- Kinh doanh thiết bị máy.
- Xây dựng dân dụng công nghiệp.

***Quan điểm sáng tác:**

Sự bỡ ngỡ khởi nghiệp đầu đời mà tôi đã phải trải qua với bao sóng gió lẫn những buồn vui đã giúp tôi cảm nhận được nhiều hơn giá trị của cuộc sống, tình yêu và thơ

VIẾT VỀ CHA

*Thời gian nhuộm cháy màu da
Đọc ngang một thuở xông pha chiến trường.
Bước chân in dấu nẻo đường
Khắp Trung - Nam - Bắc, chiến trường Viêng Chăn*

*Bây giờ da xạm trán nhẵn
Buồn vui xen lẫn bản khoả sự đời.
Chẳng tham chức tước một thời
Chẳng hám tiền bạc, chẳng lời kêu ca.*

*Trường Sơn tựa với tình cha
Cho con chỉ sống thật thà đức nhân.*

Hải Phòng 08/3/2005

GỌI MẸ

Mẹ ơi...!

Con gọi mẹ chiều nay

Khi về thăm mẹ một ngày cuối thu

Gọi mà chẳng thấy mẹ đâu!

Để cha con phải buồn rầu

Trầm tư khắc khoải nhịp cầu đứt đôi

Mắt buồn khô nhưng lòng cha đắm lệ

Tuổi xế chiều vắng mẹ ở bên cha.

Mẹ có biết chúng con đang gọi mẹ
Vẫn thì thầm như mẹ ở bên con
Ngôi nhà cũ bao năm rồi mẹ nhỉ
Cứ tháng ngày che nắng, che mưa
Cả cuộc đời mẹ vất vả sớm trưa
Mái ngói, tường rêu chứa bao kỷ niệm
Những mùa hè hay mùa đông giá lạnh
Những trận mưa rào dội ướt trong đêm
Mẹ ơi! ...
Chiều nay về cha và chúng con ngồi bên mẹ
Nén hương trầm, nén cả đau thương.

Thái Bình, 31/10/2006

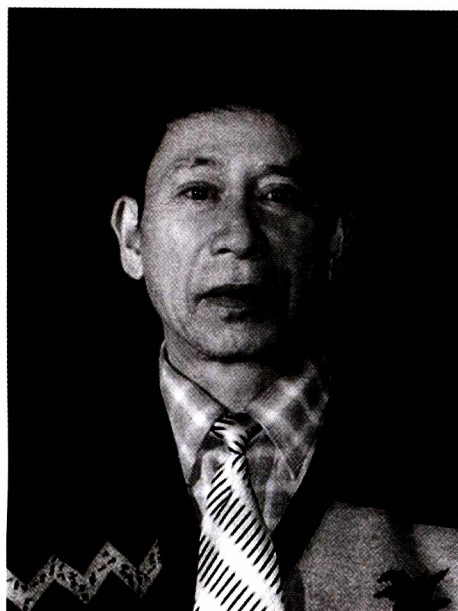
CÂY NGOÀI PHỐ

*Tôi sinh ra ở quê
Nhưng là cây ngoài phố
Vươn lên cùng giông tố
Trưởng thành với khó khăn.*

Như cây trồng mùa đông
Gió rét vẫn nẩy mầm
Đắng cay cùng năm tháng
Bên hàng cây xứ lạ
Bỗng thấy mình mong manh
Tấm thân tôi nhỏ bé
Giữa đời người rừng cây
Đã bao lần sóng gió
Giông tố ào ạt qua
Thân gãy cây nghiêng ngã
Quặn lòng nỗi xót xa...

Thế rồi cơn gió ấy
Mang mùa xuân trao tôi
Đắm say chiều êm ả
Hạt cát bờ biển xa...

Hải Phòng 25/12/2002

NGUYỄN NGỌC CHÂU

Giám đốc chi nhánh
Công ty Công nghệ Hoàng Phương
Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng

***Tác phẩm:**

- *Mũi tên đen* (Truyện dịch)
- *Ba người cùng hội cùng thuyền* (Truyện dịch)
- *Mèn và Trũi* (NXB Hải Phòng)

SÓNG THẦN

*Anh như con thuyền lênh chênh
Thấm nắng mưa,
Giông bão cuộc đời.
Loen khoen mỗi đận ra khơi
Vết vê
chỉ mấy mảnh trời vụn vênh
Chẳng ao ước được lênh đênh
Chẳng còn
trông ngóng
ráng lành chân mây.
Neo ẩn rồi,
mà chiều nay
Núi vụn tan,
đất trời xoay,
biển gằm.
Cố tìm em,
hoá Sóng Thần.
Bắt anh muôn kiếp, vạn lần phù du...*

ĐỒ SƠN MÙA CHOI TRÂU

Loa! Loa!

Tháng Tám chọi trâu

“Dù ai buôn đâu bán đâu”

Hãy hiện diện vào ngày hiến tế

Loa của ngàn năm hội lễ

Vẫn dội bờ đảo Dấu hôm nay.

Đổi lấy thuyền cá đày

Là mạng người hiến tế

Thuở Lạc Long đem con xuống bể

Thuở âu Cơ tìm lối lên rừng

Ngậm ngải tìm trầm, buôn đấu bán thưng

Trầm luân bể tiền tài, cơm áo...

Vạn chài tế thần đảo Dấu

Thay mạng người bằng máu Ông Trâu

Nguyện cầu, nguyện cầu...

Bãi chọi trâu
Cát bụi xục ngâu
Trống khua kèn thổi
Ông thắng, Ông bại
Máu và đầu đổi lấy bình an.

Phía bên kia đèo Vạn Ngang
Đấu trường người đang cơn khát nước
Sừng nhọn loé hình quân mặt chược
Miếng khoá ngoài hoa những vòng xoay.

Khách ngoại lai
Mặt đỏ gay
Xi xô giọng Tây
Xen Á đông mặt lạnh
Cà vạt hình lưỡi lê
Lấp lánh.

Thần Tài trên cao cười méo xệch
Đảo điên nghìn mắt ca-mê-ra...

Vạn Hoa ơi Vạn Hoa
Có tiếng loa nào báo dừng cuộc đấu?!

NHỚ

*Nhớ nhung
có tự muôn đời
Khi một người
có một người để yêu
Phố phường nào thấy ráng chiều
Cho người đứng ngắm
Phiêu diêu nỗi buồn
Giữa dòng xe cộ chạy tuôn
Tim anh
đứng lặng nỗi buồn,
nhớ em.
Nhớ ngày ta mới làm quen
Nhớ nụ cười,
nhớ lúc em cau mày.
Một ngày
Chỉ là một ngày
Vắng nhau
Bằng cả năm đây hồi em.*

CUỐC KÊU

*Cuốc kêu tiếc tuổi hoa niên
Chót qua rồi.
Chỉ ưu phiền,
còn vương.
Chén xuân,
Đua sắc khoe hương.
Thối hèn,
Chạm lửa yêu đương đốt lòng.
Heo may
sào sạc thu không
Tình tan mây bụi
đâu đông hững hờ.
Cuốc kêu hoài đến bao giờ.
Biết bao giờ
Lại mong chờ,
nhớ thương?!*

NGUYỄN VĂN TỰ
Chủ tịch HĐQT
Công ty Cổ phần Đức đồng Mỹ Long

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Đúc kim loại đen và kim loại màu*
- *Gia công cơ khí*

***Tác phẩm:**

- *Hương biển*
- *Tình trắng*

TÌNH YÊU MÙA XUÂN

*Chỉ còn chiếc lá ngủ suốt đêm đông
Chỉ còn chiếc lá buốt giá con tim
Mùa đông trong em, mùa đông tan đi
Ấm lên hàng mi, xanh trời lá biếc
Anh mang giọt nắng, buông trên vai gầy
Giọt nắng ấm lên bờ môi, khát khao mùa xuân
Em là hương hoa, khát khao bóng cháy
Theo làn mây trắng ngát về nơi anh
Mùa đông đi qua, dẹt lên gấm hoa
Chân trời lá biếc
Tình yêu trong anh
Tình yêu trong em
Tình yêu mùa xuân.*

2/2001

LÊ CHÂN - NGƯỜI BẤT TỬ

Bên tượng đài Nữ tướng Lê Chân

Bên anh linh Người, tượng đài cao

Hồn sông núi như vẫy gọi,

Lê Chân - người nữ tướng biển Đông

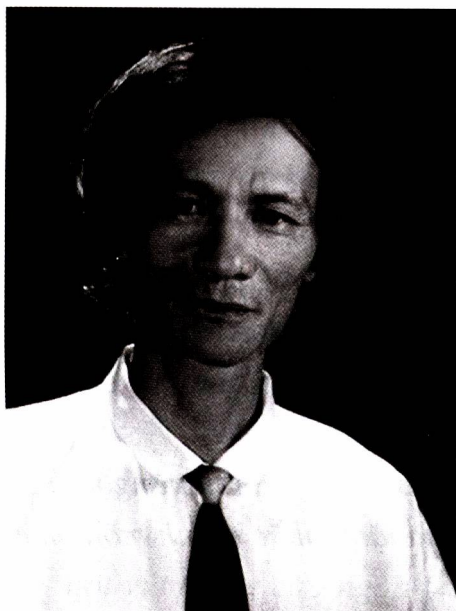
Lê Chân lửa cháy từ trái tim

Vượt lên đầu sóng, vươn cao ngọn cờ

gìn giữ bờ cõi nước Nam

Lê Chân miền đất hoang sơ
Ơn người khai lập, lúa vàng thẳng cánh cò bay.
Lê Chân - Người đẹp như vầng trăng,
trăng trong như đoá hoa sen ngát hương
hoà nắng biển trời quê hương
Hải Phòng hôm nay, chân trời mở rộng,
ấm tiếng còi tàu mà lòng nhớ đến cha ông
Bài ca mùa hoa phượng đỏ
Bài ca người thợ áo xanh
Bài ca ngợi tên người bất tử
Chúng con ơn Người, đời đời sâu nặng công ơn.

01/01/2001

PHẠM NGÀ

Nguyên Giám đốc
Nhà xuất bản Hải Phòng
Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam

***Tác phẩm:**

- *Đi dọc thời mình* (Trường ca -1986)
- *Lời ru con của người yêu cũ* (1991)
- *Trầm tư* (1995)
- *Mảnh vỡ* (2001)

BÀN TAY VŨ NỮ CAMPUCHIA

*Năm ngón tay xoè năm hình ngọn tháp
Không gian lặng phắc thành mông mênh*

*Trong ánh sáng chập chờn ảo đặng lung linh
Em bất thần hiện ra như từ pho tượng đá
Em bất thần hiện ra như nàng tiên nữ
Câu chuyện xưa mê mải giữa cõi trần
Nơi lộng lẫy đèn đài kiếp đá ngủ ngàn năm*

*Anh bàng hoàng giữa im lặng thanh âm
Nghe tiếng nói em cất lên từ da thịt
Thân hình đầy xô như sóng lượn nhịp nhàng
Những đường cong âm vang trí tuệ
Em - ngọn lửa truyền bao thế hệ
Cháy bừng lên niềm khát vọng sâu xa*

Từ bóng tối em đĩnh đạc bước ra
Không thể nghĩ là em đấy nữa
Khoảng cách để bàn tay khép mở
Là bốn năm dằng dặc đoạ đầy
Bốn năm hận thù không tình thương nhớ
Để quên đi vuốt ve và ca múa
Bàn tay nắm vào đắng cay

Những dáng hình như bắt gặp đâu đây
Trong nét tài hoa nghệ nhân xưa chạm khắc
Hàng thốt nốt vút tường cao ngọn tháp
Chiều ảo huyền ngôi tượng đá rung rinh
Lịch sử chạy trên đường nét tạo hình
Lại trở về trên mình em phục hiện
Em mới đó như thoát vào tan biến
Trong hình hài những tượng đá rêu phong

Năm ngón tay toả sáng vào mênh mông
Như quyển rũ anh về huyền thoại
Một cuộc sống đang hồi sinh trở lại
Đất nước Ăng Ko chùa tháp cung đền
Đất nước sinh ra từ điệu múa
Đang tượng hình trên ngón tay em.

GIA ĐÌNH

Ngày nào cũng từ nơi này ra đi
Nơi này trở về
Căn nhà ta gọi mái ấm

Bao niềm vui cực ở đây
Bao phiền muộn trút ở nơi này
Cứ pháp phỏng điều gì chẳng rõ

Rồi có thể
Vợ ta không nói những lời như xưa
Con ta chẳng nghe hết điều dặn dò
Đến ta đâu hẳn là ta nữa

Ăn rồi ngủ. Đọc sách. Và cuộc tình
Cái điệp khúc cũ mềm đầy ma mị
Nơi ta vừa thiếu lại vừa thừa

Ngày nào cũng ra đi, cũng trở về
Chỉ sợ có bữa dừng chân trước cửa
Bỗng xa lạ như nhầm phải nhà nào

7/1999

TỰ TÌNH Ở ĐẢO

*Bao phen tưởng quyết chôn vùi
Một thời đã nhớ, một thời đã yêu
Nào hay lỗi tại buổi chiều
Có chi hò hẹn để khêu nỗi lòng*

*Biết nhau từ thuở cơn đông
Đất liền chẳng gập lại vòng đảo xa
Một em, một ánh trăng tà
Một cơn mưa nhỏ, cùng là một tôi.*

*Thoát trôi hai chục năm trời
Thở than chỉ để rồi bời lòng nhau
Vị mà có được kiếp sau
Thì xin gánh cả u sầu cho ai*

*Nỗi niềm chẳng chút nhạt phai
Lặng im nén tiếng thở dài vào đêm*

*Thức thêm một chút đi em
Kẻo mai về với đất liền, lại xa
Đảo sương nhân chứng đây mà
Sống kia đường thức cùng ta tự tình.*

THI HOÀNG

**Nguyên Phó Tổng Biên tập Tạp chí Cửa Biển
Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam**

*** Tác phẩm:**

- *Đom đóm và sao*
- *Gọi nhau qua vách núi (Trường ca)*
- *Bóng ai gió tạt*
- *Cộng sinh với những khoảng trống*

NGƯỠNG MỘ HOA SEN

*Bùn non ngoan ngoan
Và dờ dãn và im lìm và nhuần nhuyễn
Nước trong sáng cứ như muốn vũng vằng
mà không dám
Bối hương sen quá đổi dịu dàng.*

*Hoa sen không định thơm
Không định thơm thì mới thơm như thế
Rất tự nhiên là ta nhớ mẹ
Mẹ quá xa rồi!
Để ta thành con cái của làn hương.*

*Ta ra diên hay trời bỗng khác thường
Không có hương sen thì trời sẽ sập
Không có hương sen thì ta thối nát.
Song, đấy là điều không dễ có ai tin!*

1997-1998

TƯỚNG NHỚ BÁC KIM NGỌC

*Thời ấy cháu trẻ trai thường hay nghĩ đến ăn
Cứ thấy cái gì ăn được là thèm
Nào biết ở đâu có một ông Kim Ngọc
Quên cả công danh mà nghĩ về hạt thóc
Dù sao quan điểm lập trường vững vàng
và được ăn no
Vẫn hơn vững vàng quan điểm lập trường
mà đói nheo đói nhóc*

Giờ và miếng cơm như gà như ngọc
Liệu có ai nghĩ tới bác không
Cái thời nông dân nghe kể mới ra đồng
Làm lấy điểm chứ không làm lấy thóc
Cái thời hình như có nhà khoa học
Viết báo nói rằng ngô bổ hơn cơm (?)
Có kẻ xà xẻo thóc của dân đem treo cổ
ở cây đa đầu làng
Cái chết nặng nề trĩu dây, chân hấn gân sát đất
Mãi tới bảy tám giờ người ta mới biết
(Mọi người đi làm cứ tưởng rằng hấn ta đứng chơi!)

Những chuyện ghê tai kinh hồn ấy qua rồi
Chuyện cấy chay, cày gãi, bừa chùi là chuyện cũ.
Nhớ bác quá bác Kim Ngọc ạ!
Gạo giờ có lúc thừa mà cháu đâu dám để cơm rơi
Từ cõi linh ứng kia, bác chẳng chau mày đâu
mà chắc bác sẽ cười
Bác chau mày còn đỡ lo chứ bác cười mới ngại
Cơm rơi vãi là tâm hồn rơi vãi
Thế thì làm thơ về bác làm gì!

1997

THẾ KỶ MỚI

*Có tội tình gì đâu chỉ hồn chai lì
Sự chai lì cứ bóng bẩy dần lên cho mình trượt
Bóng râm đá đen miết vào thái dương.
Kìa, bỗng cánh tay trần thiếu nữ trên tranh!
Vừa mới chạm vào thế kỷ hai mốt*

Một trăm năm mới tinh nóng bỏng
Vừa đúc xong và chuyển tới địa cầu
Ừ nhỉ, bây giờ ta mới thấy nóng
Thiếu nữ trong tranh nhạy cảm hơn mình

Cánh ong ới a tình rằng đang quạt nguội thời gian
Trên mặt nước có rất nhiều ánh mắt
Trên mặt đất có rất nhiều dấu chân
Dấu chân là chiếc ổ của thời gian
Thời gian cần dấu chân chứ không phải
chiếc giường
Thế kỷ mới đâu phải là cậu bé
Là một kiếp tái sinh tìm trở lại cố hương.

TÔ NGỌC THẠCH

**Tổng Giám đốc Công ty TNHH Thiết bị Hồng An
Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam**

***Ngành nghề kinh doanh:**

- Sản xuất :
 - + Quạt thông gió, xồng cao tốc
 - + Sản phẩm cơ khí.
 - + Tự động hoá
- Kinh doanh thiết bị phụ tùng, máy móc.

***Tác phẩm:**

Đã xuất bản 3 tập thơ và có 4 giải thưởng.

GIÓ THỊ TRƯỜNG

Đời doanh nghiệp

thuyền lênh đênh trên biển

Nước xanh ngần ngắt một màu

Bụi thời gian bạc trắng lo âu

Hoàng hôn trầm ngâm đục ngầu ký ức

Buồm no gió vút trôi ngày biển thức

Sóng vỗ về

đời nhuộm ánh trăng

Cơn gió thị trường
Buồm giương trong mưa giông vùn vũ
Xô vào đêm bão gấm dần dũ
Cơn lốc xoay tít tấp trùng khơi
Mưa thời gian đánh đấm mảng đời
Bánh lái gãy hồn quất quay rỉ máu
Ước mơ trôi theo dòng xoáy
Giật thót
Hãi hùng
Râng rạc lửa nung
Lỡ một nhịp ... ôi thôi thành cát bụi

Trái tim đập như ngọn đèn nhấp nhói
Gặp trời quang mây tạnh sóng êm
Thuyền lại về với vật nắng mềm
Hương biển ấm nồng nàn chát mặn
Ngắm vào thuyền trong thương trường bất tận
Biển hiền hoà sâu lắng bao dung.

THƯƠNG HIỆU

Người ta đồn:

Bệnh nhân ngậm sâm Cao Ly

thần chết đã kể bên lại quay đầu biến mất

Uống nắm linh chi

chữa bách bệnh trên đời

Giữa Seoul mà lòng dạ rối bời

Bảng lảng hoàng hôn

hồn trôi về chợ chiều thành phố

Củ nhân sâm

cọng kim chi...

cũng miết vào cối nhớ

Người Hàn xây thương hiệu từ thuở xa xưa

Ngày tiếp ngày

tiếng thơm nức trong mơ

Như những cánh buồm gắn từng địa chỉ

Toả khắp năm châu

giang vòng tay rộng mở...

Có ai ngờ: Bốn mươi năm trước
Seoul coi Sài Gòn là “Hòn ngọc Viễn Đông”
Còn bây giờ Sài Gòn mơ kịp Seoul
cũng mất mấy chục năm
Thật mới biết cách làm ăn lạ thế
Cũng da vàng tóc đen
ăn cơm cầm đũa
Ý chí tự cường
một dân tộc Á Đông
Để hôm nay
phố nườm nượp tàu xe
nhà chọc trời san sát tầng không
Sàng ngày đêm
cũng khó gặp mảnh đời vất vưởng
Muôn ngọt ngào
chất từ đắng cay, hoang tưởng
Ngày mới sang trang như mở tấm lòng
Thương nhớ quê nhà
một nỗi ngóng trông...
Tìm chút quà để tặng người thân
hay quấy giấc mơ về cho người dân nước Việt.

Seoul, mùa thu 2006

MƯA BIỂN

Chiều cuối năm xâm xập mưa rơi. Thuyền lằm lũi trên dòng đời sóng ngáp. Mưa thủy tinh găm vào hồn gáp gáp. Tiếng gọi trùng khơi lời cũ kỹ tận chân trời. Trận cuồng phong về trong giấc ngủ biển khơi. Đêm giông tố gập tuổi thơ mình loi ngoi mặt nước.

Vớt được nụ cười em nổi trôi từ bao năm trước.
Vẫn tươi nguyên trong treo tựa thuở nào. Những đợt
sóng già nhảy múa lao xao. Sợi mưa căng như dây đàn
gặp ngọn heo may vang âm thanh kỳ lạ. Chẳng khác chi
tiếng thạch cầm nảy bản nhạc thổ dân hoang dã. Khắc
khoải, trầm ngâm hẳn má biển bờ xờ.

Mưa gấm gào từng đợt sóng xô. Thuyền trôi
nghiêng về đêm huyền ảo. Ai nhớ bao giấc mơ khảng
khiu trong vườn đảo hoang với cổng khép hờ và then cài
lỏng lẻo. Những giấc mơ xoắn bện vào nhau. Cuộc ái
ân khổng lồ trong khúc nhạc thưa mau. Mưa nức nở hay
rên siết để thời gian vấy vùng ướt như chuột lột.

*Mỗi trận mưa như trời tra hạt. Ủ ngày xanh mở mắt,
nảy mầm. Từng giọt xuân trong veo được chắt ra từ lớp
lớp tâm hồn. Mưa bịn rịn hoà vào đời biển cả. Mùa nổi
mùa giọt giọt nhớ thương cứ duềnh lên mới lạ. Đêm giao
thừa, tôi ướp nỗi niềm của biển vào canh lộc biếc đầu năm.*

HỒNG BÀNG EM HẸN TÔI MỜI

Nhân ngày thành lập Hiệp hội
Doanh nghiệp quận Hồng Bàng

*Bồi hồi nhớ lại ngày xuân
Ngác ngơ bến Bính, bản thân Quán Toan*

*Gặp em lúc tuổi đang xoan
Trái tim rục lửa ngập tràn tình yêu*

*Tay cầm thương nhớ phiêu diêu
Lang thang góc biển tìm điều xa xanh*

*Mong sao đời những ngọt lành
Đắp bồi bằng những lênh đênh xứ người*

*Tôi đi khắp chốn nhiều nơi
Khi về phượng đã sóng đôi có hàng*

*Lòng tôi tích tịch tình tang
Gảy lên bao tiếng mơ màng đầy vơi*

*Hồng Bàng em hẹn tôi mời
Cùng về dựng một khung trời doanh nhân.*

20/12/2006

TRỊNH QUANG TÁC

Giám đốc

Bưu điện thành phố Hải Phòng

*** Tác phẩm:**

- Cánh én mùa xuân (NXB Hải Phòng)

*** Quan điểm sáng tác:**

Thơ của tôi để động viên khích lệ, đánh dấu mốc lịch sử, một sự kiện, góp cho cuộc sống sinh hoạt ở đơn vị thêm vui tươi, hăng hái lao động sản xuất kinh doanh đạt hiệu quả cao hơn. Qua thơ, mọi người hiểu mình hơn, tin tưởng nhau hơn, để cùng cộng tác làm việc tốt hơn.

RA ĐỜI VÀ PHÁT TRIỂN

*Văn chương - Nghệ thuật tinh hoa
Đúc kết đời sống diễn ra hàng ngày
Thúc đẩy cuộc sống hôm nay
Lời thơ tiếng hát mê say lòng người
Làm cho cuộc sống vui tươi
Hăng hái công tác xây đời ấm no
Những ai có tấm lòng thơ
Đã đến với Hội, là mơ mộng nhiều
Ra đời đúng Tết Nguyên tiêu
Hội thơ phát triển được nhiều người khen
Hội viên quyết chí luyện rèn
Sáng tác thiết thực xây nên nghĩa tình.*

RÚT NGẮN KHÔNG GIAN

*Rút ngắn không gian nối liền khoảng cách
Điện thoại nối thông, xa cũng một nhà
Đất trời biển rộng bao la
Chắp cánh xum họp chính là các em
Điện thoại dịch vụ là tên
Đáp ứng xã hội tiến lên hàng đầu
Xứng đáng truyền thống Đảng trao
Trung thành dũng cảm, thắm bao nghĩa tình
Bưu điện Việt Nam quang vinh
Đất nước phát triển dân mình ấm no
Thị trường điện thoại bây giờ
Xu hướng hội nhập phải chia thị phần
Cạnh tranh dịch vụ gian truân
Quyết vượt sóng bão ra quân... khái hoàn
Mạch thông, chuông đổ ngân vang
Nói trong, nghe rõ, chữa càng phải nhanh.*

DOANH NGHIỆP HẢI PHÒNG

Nhân năm 2002 là năm doanh nghiệp Hải Phòng

*Năm nay doanh nghiệp Hải Phòng
Chính sách thông thoáng từ trong ra ngoài
Đầu tư phát triển tương lai
Kinh tế tăng trưởng hơn mười phần trăm
Các ngành mũi nhọn cuối năm
Dịch vụ sản xuất cũng tăng hơn nhiều
Khen thưởng đã vượt chỉ tiêu
Doanh nghiệp tiêu biểu dẫn đầu tốp ten
Các ngành tổng kết cuối năm
Kinh tế - xã hội - quốc phòng - an ninh
Thời cơ như ánh bình minh
Để cho thành phố chúng mình vươn cao.*

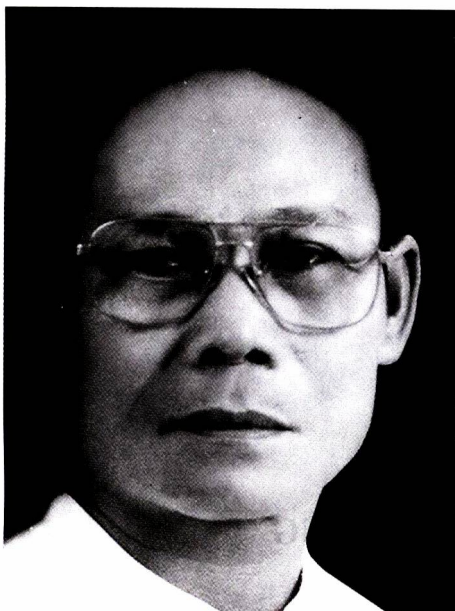
THĂM ĐẢO CÁT BÀ

Cát Bà kỳ thú người ơi
Bốn trăm hòn đảo chơi với biển rồng
Liên kê bên vịnh Hạ Long
Non xanh nước biếc sáng trong ngời ngời
Cát Cò 1, Cát Cò 2
Đường xuyên đảo quyến rũ người đam mê
Bãi dài cát trắng pha lê
Sóng vờn đảo gió trắng mê mẩn cười.
Vườn quốc gia bước chân vui
Bao loài thú quý trên đời còn đây.
Biển xanh, núi biếc, hàng cây...
Xa xa Hòn Guốc, bè đây cá tôm.
Tàu thuyền tấp nập đảo Đền
Lung linh huyền ảo rực lên nắng hồng
Cát Bà bên Vịnh Hạ Long
Kì quan nổi tiếng Hải Phòng quê tôi.

Tháng 3/2004

QUÊ MÌNH ĐỒ SƠN

*Đảo Dấu như một quân cờ
Hải đăng thức đến bây giờ - trăm năm
Rừng yêu như một nông tằm
Cổ xưa, bé nhỏ, mặn đằm sóng xanh
Làng chài như một bức tranh
Đồi cao thông hát trong lành lời ru
Nhiều khi trong gió vi vu
Sơn ca thả tiếng vào thu ngang trời
Chốn này - vua chúa nghỉ ngơi
Chốn này - lễ hội một thời chơi trâu
Ngoài khơi vẫn những con tàu
Hàng đi, đến nối nhịp cầu bang giao
Bãi tắm như một lời chào
Mịn màng bãi cát, hoa nào cũng xinh
Ở đây non nước hữu tình
Đi xa xin nhớ quê mình Đồ Sơn.*

TRỊNH ANH ĐẠT
Giám đốc khách sạn Hoa Thành Đạt
Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng

***Tác phẩm:**

- Trước hoa hồng (NXB Hội Nhà văn - 2003)

*** Quan điểm sáng tác:**

Thơ là nghệ thuật sử dụng ngôn từ một cách tổng hoà giữa hỗn nhiên và chủ định; nghiêng bên này thì non sót, ngả bên kia thì giả tạo, thô thiển.

MẸ MIỀN TRUNG

Chúng con kính cẩn cúi chào

Miền Trung

Máu lửa

Gian lao

Anh hùng

Bao nhiêu bà mẹ chờ chồng

Núi

Không đủ đá

Để

Trông vọng phu.

Quảng Bình – 1969

THÔI ĐÀNH NÓN ÁO RA ĐI

Tặng Xuân Nghĩa

*Thế là vợ bạn sang Đài
Loan bay phượng nháy nhện vài ba năm
“Nửa đời chum vại”^(*) nhọc nhằn
Đất nung mấy đận mới sành da lươn*

(*) Tác phẩm của nhà văn Xuân Nghĩa

Méo tròn vợ vụng thước khôn
Văn thơ chồng chẳng chịu luôn tròn kim
Áo cơm bạc mặt kiếm tìm
Đành lòng làm xuất ô sin xứ người

Rủi may như thể que cờ
Còn mong rơm rạ ngấu trời lửa than
Giàu lo tiến chức thăng quan
Nghèo lo yên ổn để làm thường dân

Cầu gởi bạn vợ nợ nần
Sớm ngày đoàn tụ còn vãn vai chum.

CHIỀU QUA SÔNG ĐÁY

Tặng Lệ Hoa

Lòng sông chẳng rộng, chẳng sâu
Mỗi chân đến bến thương nhau cán tiền
Bông bênh mép nước, con thuyền
Hắn cô lái đã lỡ duyên bỏ chèo?

Một theo, trăm khó cũng theo
Em bám chắc, anh nhổ neo lưa dòng...
Chân trời mờ mịt cơn giông
Sóng to, gió cả, lặng không bóng người!

Chiến tranh, bom đạn qua rồi
Để gì buông lái giữa nơi quê mình
Chèo ngang mắt bão rập rình
Anh đưa em cập bến tình khát khao!...

Ngẩn ngơ ai cất tiếng chào
Hay con sóng nhắc chiều nào qua sông.

Mỹ Tho - Thanh Thủy
1976-2006

NGƯỜI VỀ BẾN CŨ

*Tuổi thơ bên bến sông này
Nhớ lời mẹ dặn: Đò đây chớ sang*

*Mỏi chân ra Bắc, vào Nam
Ngày về, kịp chuyển đò ngang cuối cùng!*

*Vớt lên một cánh hoa rừng
Hương nghèn nghẹn thoảng giữa rừng rưng chiều*

*Một mai đò gác mái chèo
Nhớ thương biết gửi bến nào sông ơi!*

*Kiến Khê, cầu hợp long rồi
Thênh thang đường mới, chân trời vời xa...*

*Lở, bồi bến cũ mình ta
Trên tay rơm rớm cánh hoa lạc rừng.*

TRỊNH TRỌNG GIỮ
Chủ tịch
Tập đoàn Kinh tế Đông Hải

***Ngành nghề kinh doanh:**

- *Đóng tàu và sửa chữa tàu thuyền.*
- *Dịch vụ tổng hợp và đầu tư xây dựng.*

***Tác phẩm:**

- *Nhật ký - Thơ*

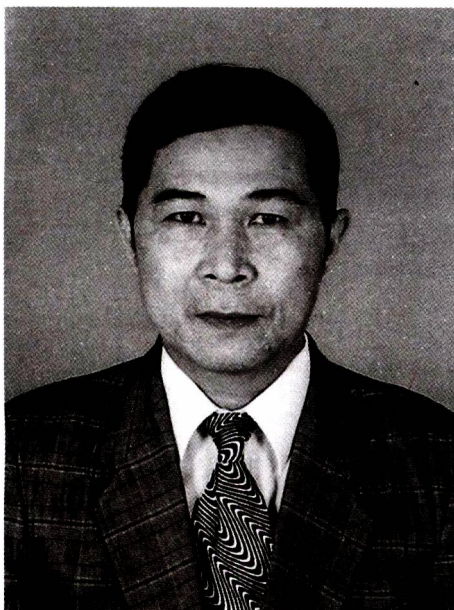
XÂY ĐÀI LIỆT SỸ XÃ ĐÔNG HẢI

*Đất nước hoà bình
Các anh hy sinh
Tôi về còn nhớ
Tâm tôi vẫn ở
Bên cạnh các anh
Nay ghi công danh
Xây đài liệt sỹ
Thấm tình đồng chí
Nặng nghĩa đồng bào
Bao nhiêu công lao
Xin phân báo đáp...*

NHỚ BẠN

*Nhớ lắm, quên sao được các anh các chị
Từ ngày đầu đã thủ thỉ bên nhau
Bát cơm, củ sắn, hành rau
Cùng nhau chia sẻ ta đâu có sờn*

*Chữ tình ai tính thiệt hơn
Ghi lòng để nhớ oán ơn làm gì?
Đường chung vui bước ta đi
Đoạn đường cuối, biết ai thì ra sao?
Bộ đội Trung Dũng tự hào
Vẫn tin thế sự để vào tương lai.*

TRẦN DUY THỊNH

Phó Giám đốc

Công ty Vận tải Dịch vụ Tổng hợp 530

***Ngành nghề kinh doanh:**

- Kinh doanh vận tải thủy và bộ.
- Đầu tư xây dựng.

*** Quan điểm sáng tác:**

Hình ảnh người mẹ Tổ quốc và những tấm gương các anh hùng liệt sĩ là đề tài mà thơ tôi theo đuổi nhiều năm qua.

MẸ VIỆT NAM ƠI

*Mẹ Việt Nam ơi! Nón nghiêng đầu
Dáng thanh gầy thân gập nỗi đau
Mẹ đứng đó bao đêm rồi không ngủ
Nhìn sóng đời, sóng trước nối sóng sau.*

SAO ANH KHÔNG VỀ

Kính tặng các anh hùng liệt sỹ

*Sao anh không về, thăm nếp nhà tranh cũ
Nơi có dáng mẹ gầy, lam lũ đứng ngóng trông
Mấy rặng dưới già, kể bên giếng nước trong*

*Thủ thủ đếm từ ngày ấy, anh đi không trở lại
Có nỗi đau nào, vẫn biết là mãi mãi
Đồng đội rủ nhau về, anh nằm lại rừng xa
Bao mùa thu, lặng lẽ dắt nhau qua
Quê hương thân yêu...! Bao đêm ngày vất vả
Khắc khoải từng ngày, đau đáu nỗi nhớ anh
Anh giải phóng quân – Anh hoá màu xanh
Cho Tổ quốc Việt Nam – muôn đời hùng vĩ
Các anh ơi! Xin hãy yên lòng nghỉ
Bởi trên dải đất này - đâu cũng một quê hương.*

TRẦN HUY KHÁNH
Phó Tổng Giám đốc
Công ty CP SX TM Đài Loan

***Ngành nghề kinh doanh:**

- *Kinh doanh nội thất.*
- *Đầu tư siêu thị, trung tâm thương mại.*

***Quan điểm sáng tác:**

Thơ là tình cảm của tôi dành cho thành phố Cảng thân yêu và những kỷ niệm suốt đời không thể nào quên được.

HOA PHƯỢNG

Màu hoa Phượng rực lên trong nắng
Sắc màu này tôi chờ đợi từ lâu
Tháng năm ơi em mãi đi đâu
Có biết rằng lòng tôi thương nhớ
Nhớ chùm hoa rực lên trong nắng lửa
Đã yêu rồi, yêu mãi tháng năm ơi
Yêu muôn đời màu phượng của tôi
Yêu mãi mãi không thôi màu phượng vĩ
Em có biết không hoa Phượng nhỉ
Anh yêu em sao em mãi ở cành
Hoa phượng chiều rực cháy lòng anh
Như trái tim anh trao cho em hồng như phượng.

TRẢ LẠI EM

*Trả lại em tám hình kỷ niệm
Cả những ngày tuyệt đẹp thưở bên nhau
Trả lại cho em lá thư đầu
Thư em viết đã khô lâu dòng mực*

Trả lại cho em những gì anh góp nhặt
Cả nụ cười anh luôn giữ trong tim
Trả lại cho em sắc màu hoa tím
Có một chiều em ghé đến thăm anh
Trả lại cho em một điều anh chưa nói
Và trả cho em những đêm mòn mỏi
Mong mỗi mòn em hãy đến trong mơ
Trả lại cho em cả những vần thơ
Thơ hay lắm nhưng còn dang dang dở
Trả lại cho em những điều trần trở
Để từ nay ta chẳng nợ nần nhau
Trả lại kiếp này nhưng không trả kiếp sau
Bởi anh mong rằng kiếp sau anh được nợ.

TRẦN BÍCH NGA
Giám đốc
Công ty Cổ phần Bảo Tín

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Dàn dựng chương trình ca nhạc, hội nghị.*
- *Dựng đĩa DVD, VCD*

*** Quan điểm sáng tác:**

Thơ là tình yêu và những xúc cảm thâm kín nhất trong trái tim tôi.

TÌNH THU

*Ta say chẳng biết hạ qua
Khi nhìn lá rụng biết là thu sang*

*Bồi hồi một chuyến dò ngang
Cho đôi ta chợt mơ màng tơ vương*

*Đã yêu phải nhớ, phải thương
Tiếng con chim hót cuối đường lắt lay*

*Tình trao gửi ấm bàn tay
Cho thêm lá đổ sang ngày vào đêm*

*Đêm dài trong cặp môi êm
Có tình nồng ấm gió mềm mùa thu.*

ĐÊM MƯA

*Đêm mưa nhớ gió thị trường
Bao nhiêu vất vả con đường lặng trôi*

*Mưa tuôn bao lệ cuộc đời
Mưa cho em nhớ một người là anh*

*Mưa cho lộc biếc đầu cành
Mưa cho anh nhớ ngọt lành môi son*

*Mưa rơi cho biết vuông tròn
Hai sương một nắng ai còn nhớ ai*

*Mưa rơi ướt lạnh bờ vai
Áo che chưa ấm đã ngoài mùa thu*

*Đêm mưa xa vắng lời ru
Gió thị trường đã đông đưa tiếng gà.*

VŨ VĂN LONG

Giám đốc

Xí nghiệp In và QC Đề can Văn Long

***Ngành nghề kinh doanh:**

- In ấn trên mọi chất liệu.
- Kinh doanh thiết bị ngành in.

*** Quan điểm sáng tác:**

Kỷ niệm về chiến trường Quảng Trị và tấm gương hi sinh của những người lính là cảm xúc xuyên suốt những bài thơ của tôi.

QUẢNG TRỊ 81 NGÀY ĐÊM

Ầm ầm bom nổ cày Bến Vượt
Mặt sông cuộn cuộn đạn pháo thù
Dày đặc bầu trời máy bay địch
Gầm rú nơi đây suốt đêm ngày.

Tám một ngày đêm mảnh đất này
Mặt đất sôi lên như chảo lửa
Đạn bom xé nát cả không gian
Viên gạch không còn nơi Thành Cổ
Khói lửa cuộn lên gút trời mây.

Tám một ngày đêm ở nơi đây
Không một giờ - một phút - một giây
Ngừng bom rơi - đạn nổ
Không một giờ - một phút ở đây?
Không có
Những người con Anh hùng đã nằm xuống
Để giữ từng tấc đất quê hương.

Đạn bom tàn khốc – cỏ dại không còn
Nhưng bước chân của những Người lính trẻ
Vẫn quên mình vượt qua dòng Thạch Hãn
Vào Cổ Thành – giành giật từng tấc đất với quân thù.
Đạn xé nát trời – âm âm bom nổ
Máu đổ nơi dòng sông, máu nhuộm đất Cổ Thành
Thịt với xương trộn lẫn đất dưới chiến hào
Nhưng các Chốt xung quanh thành Quảng Trị
Vẫn ngời ngời rực sáng tên các Anh
Những chiến sỹ giải phóng quân dạ sắt – gan vàng
Cho dù giữa cái sống và chết không còn ranh giới
Vẫn hiên ngang, bất khuất kiên cường
Không rời một tấc đất quê hương
Chốt Long Hưng – Chốt Trí Bưu – Chốt Bồ Đề
Chốt La Vang... chốt Thành Cổ đập lên xác thù.
Sẽ chẳng còn một lời nào có thể nói lên hết được
Sự tàn khốc của bom đạn mà kẻ thù dội xuống nơi đây.
Sẽ chẳng có một lời nào
Mà có thể nói lên hết được
Sự quên mình của hàng vạn Người con
Đã ngày đêm bất khuất – kiên cường
Hiến dâng tuổi xuân mình cho Đất nước
Bằng thịt – bằng xương – bằng trái tim mình

Để giữ gìn từng tấc đất quê hương
Cho dù biết có thể hy sinh thân mình trong chốc lát
Vẫn mỉm cười – viết tiếp những vần thơ
Vào trang sử hào hùng của dân tộc.
Tám một ngày đêm Thành Quảng Trị
Những vần thơ tôi viết
Vẫn không nói lên hết được
So với những gì mà những ai đã từng biết
Vì chỉ có:
Chính những người lính bằng xương – bằng thịt
Đã từng sống và chiến đấu ở nơi đây
Trong thời gian tám một ngày đêm đó
Sau chiến tranh được may mắn trở về
Sống giữa đời thường cùng Đất nước hôm nay
Và linh hồn của những người đã khuất
Thịt với xương đã hoá đất nơi này
Mới có thể hiểu rõ hơn ai hết
Là vì sao Thành Cổ tám mươi một ngày đêm
Đã đi vào bất tử
Góp phần để hôm nay
Làm nên một Quảng Trị anh hùng
Góp phần làm rạng rỡ Non sông.

Hải Phòng, ngày 10/04/2005

VŨ THÀNH CHUNG

**Giám đốc Công ty Du lịch Thủy Nguyên
Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam**

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- *Kinh doanh Vận tải.*
- *Dịch vụ du lịch.*

*** Tác phẩm:**

- *Miền quê thao thức* (NXB Văn học)
- *Biển nhớ* (NXB Hội Nhà văn)
- *Thơ xanh bóng núi* (NXB Hội Nhà văn)
- *Lục bát giao duyên* (NXB Hội Nhà văn)

CHÙM NẮNG MUỘN

Nuốt lệ đắng tiễn chiều ly biệt
Hoàng hôn về nhuộm tái chân mây
Tưởng mãi tình yêu nồng thắm
Ta đi... Ôm mộng héo gầy!
Đành ly biệt – Mối tình dang dở
Yêu tận cùng, không dễ ai hơn
Ly biệt nhé!

Trời ơi!

Đừng ly biệt...

Tháng năm say đắm... đôi hồn
Vũ trụ lớn đường nhỏ lại
Nửa đời nay mới thật là yêu
Ta quên mọi điều để nhớ
Em – Ngôi sao hy vọng

Nháy trong chiều...

Em còn đấy – Em giờ ảo ảnh
Đành vậy! – Lá tình mỏng mảnh
- Ai mất ai?

Sau biệt ly này!

Hà Nội 10/2004

TRƯỚC CÂY CẦU THẾ KỶ

Dòng sông sinh cùng trái đất
Trái đất sinh cùng những vì sao
Quần quại dòng sông sinh nở
Sấm chớp, bão giông thét gào
Ai đã ôm cây bơi qua sông rộng
Thửa hồng hoang
Cuốn trong dòng nước xoáy
Chưa kịp sang ngang?
Con đò lằm lũi bao đời
Chở những kiếp người
Về đâu bóng cò, bóng vạc
Đắm chìm đáy sông!
Thời tôi lớn, đôi bờ vời vợi
Hát câu “Bèo dạt, mây trôi...”
Bờ kia có người ngóng đợi
Tóc dài theo gió sang tôi!
Cây cầu thế kỷ bắc xong
Cho bao linh hồn đắm chìm, phiêu dạt
Lên cầu
Sang sông!

Cầu Bình, 8.01.2007

TRỞ LẠI HẢI PHÒNG

Bao năm đi...

Tôi trở lại Hải Phòng

Thành phố – Người yêu tôi vẫn đợi

Gió nồng mặn, bóng con tàu vôi vôi

Em kiêu sa, hào phóng, chân tình...

Tôi nhuộm hôn mình

Xóm nhỏ. Áo thợ xanh đường phố

Cha mẹ lệch ca, ngày gặp nhau nửa bữa

Tuổi học trò, trò sáu bắt ve choai

Tuổi thơ quăng mình

cửa Nam Triệu rộng dài

Bùn đất, phù sa ngấm vào máu thịt

Sóng đưa võng, chao nghiêng biển biếc

Cánh tay trần – Săn cột buồm lên.

Chiều Cầu Rào tôi biết yêu em

Cánh phượng hồng e ấp điều muốn nói

Em ngưng nguẩy, vào ca bồi rôi

Bỏ tôi bên đường, chao chát gió ào qua

Biển vào đêm ru thành phố khơi xa

Thành phố của tôi trước cuộc đời giông bão

Em vẫn em – trẻ trung huyền ảo

Tôi yêu em

Yêu đến dại khờ!

Ngày thơ Việt Nam, 15.01 ãi. 2006

NHỚ XANH-PÊTECBUA

*Hoàng cung vẫn đây, bao thế kỷ
Dấu Pie-Đệ-Nhất không còn
Vóc dáng Người ngang trời lồng lộng
Bao thế kỷ hào hùng đỏ rực dấu son*

*Thành phố cổ – Dáng con tàu lớn
Soi mình trên sóng nước Nê Va
Bao lãng tảo, đến đài tráng lệ
Vươn cao mình trước giông bão tràn qua.*

*Chiến hạm Rạng Đông neo vào hai thế kỷ
Sau tung hoành Bắc Hải xa
Pháo gầm rít, ngai vàng sụp đổ
Cách mạng Tháng Mười
- Muôn năm, muôn năm nước Nga!*

*Gió Hắc Hải thổi dọc bờ ảo vọng
Tôi miên man bên sóng Nê Va
Cũ và mới xao lòng bao thế hệ
Đi về đâu?*

Hỡi Gấu-Trắng-Nước-Nga!

Xanh-Pêtecbuga – Hà Nội, 2001 – 2006

VŨ THỊ HIỀN
Giám đốc Marketting
Đại diện KD HP Công ty AKZONOBEL

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Phân phối sơn Levis.
- Trang trí nội ngoại thất.

*** Quan điểm sáng tác:**

Thơ là những cảm xúc của trái tim tôi trước tình yêu và cuộc đời.

ĐƯỜNG TƠ

*Tiền và địa vị
Đừng mua thêm tiếng khóc*

*Sắc nước nghiêng trời
Đừng mua bão táp phong ba*

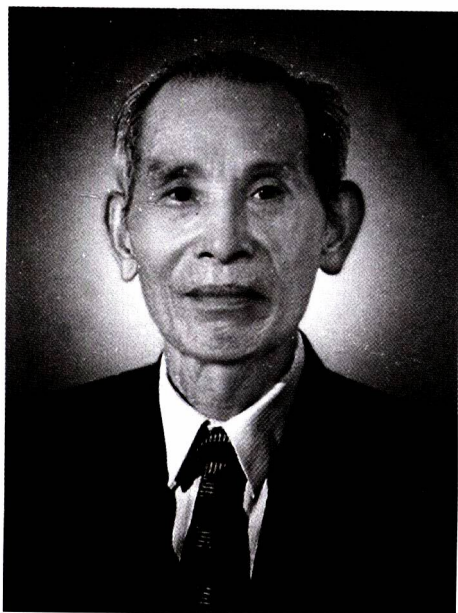
*Chúng mình yêu nhau
Không kể trẻ già*

*Xin trao anh đường tơ
Dệt mối tình chung thủy.*

BẢN TÌNH CA CHO EM

*Tình yêu em dành cho anh
Như màu xanh hy vọng
Như màu đỏ đam mê
Như màu vàng khát vọng
Như màu tím thủy chung*

*Tình yêu anh dành cho em
Mãi mãi là bản tình ca
Trong trái tim em
Như mầm xuân rạo rỡ
Như nắng hạ nồng nàn
Như gió thu mát mẻ
Như bếp lửa ngày đông
Bản tình ca cho em.*

VŨ PHÁI

**Nguyên Phó Trưởng ban Tổ chức Thành uỷ
Nguyên Trưởng ban Giáo dục chuyên nghiệp**

*** Quan điểm sáng tác:**

*Tôi luôn dành cho thơ những tình cảm của một người
gắn bó nhiều năm trong ngành tổ chức xây dựng Đảng.*

CẢNH NHÀN

*Trong nhà, ngàn cuốn sách
Ngoài hiên, mấy khóm lan
Tuổi đời đã tám chục
Về hưu, sống thanh nhàn*

*Nhưng thị trường biến động
Vật giá cứ leo thang
Họ nhà cao, cửa rộng
Mình ăn ở xuềnh xoàng*

*Đâu thước ngọc, khuôn vàng
Đâu lễ đời, lý tưởng
Nhà giàu lên ngôi sang
Đồng tiền thành vương tướng*

*Mặc dòng đời trong đục
Ta về tắm ao ta
Giữ trọn lòng trung hiếu
Xem thường những thầy ma!*

ĐỂ LẠI CHO ĐỜI!

*Để lại cho đời được ít trang
Mặc ai tích của với bạc vàng
Họ đi tìm kiếm giàu sang cả
Ta chắt chiu viết được mười hàng
Danh phận phải đâu mang chức tước
Ruột tằm đóng góp với giang san
Rồi đây cùng trở về với đất
So độ làm chi dưới suối vàng!*

VŨ THUÝ HỒNG

Hội viên Hội Nhà văn Hải Phòng

***Quan điểm sáng tác:**

- Mọi người, mọi cảnh đời đều có thể trở thành nhân vật của tôi. Mỗi khi có một bài thơ ra mắt khán giả, tôi lại nhận được nhiều lời chia sẻ, cảm thông vì ai cũng nghĩ: “Chắc gia đình hay tình cảm của cô ta đang có vấn đề...” Có lẽ tôi đã thành công chăng?

NOI TÌNH YÊU BẮT ĐẦU

Nơi ấy

Miền sóng gió

Hoa phượng đỏ giữa mùa phù sa ngâu đỏ

Sóng gào ngoài bãi sông

Mùa của những bông lúa ngậm đòng

Mùa của cây còng gọi nhau con nước xuống...

Cảng Hải Phòng

Bến Cảng nơi đầu sóng

Thành phố đón ánh mặt trời

Những con tàu vạn tấn giông khơi

Cần cầu vươn cánh tay sắt thép

Hải Phòng xưa những năm trận mạc

Tuổi thơ anh túi sách, mũ rơm

Sấp giữa luống hoa, áo vá, vai sờn

Nứt nẻ đôi tay của mẹ.

Người Hải Phòng ngực căng gió bể
Tiếng cười mặn chát muối đại dương
Mỗi địa danh, gốc cây, con đường
Đều vạm vỡ sức trai cửa biển

Hải Phòng – nơi em đến
Một phố Cảng lắm bụi than
Một ô cửa xanh thấp thoáng bóng bàng
Lá rụng bay bay như phong thư để ngỏ

Phố Cảng ồn ào người xe và gió
Thành phố căng mình vươn ra biển Đông
Nắng sớm vừa lên

Hoa phượng đỏ Hải Phòng
Thấp lửa bồi bồi những con phố nhỏ

Em yêu mảnh vườn xưa lấp lánh nụ cười của mẹ
Nơi tình yêu bắt đầu - điểm tựa của ngày mai.

THU VỀ

Trận mưa ngâu đầu tiên đã níu mùa thu lại gần hơn
Nắng cố hùng lên nhưng mỏng manh và yếu ớt
Da mặt tê tê khi gió vờn phảng phất
Cô đơn nối dài thêm ra

Mùa thu đến gần chẳng giúp được gì
Anh đã ở xa trong niềm khắc khoải
Những rạn vỡ mùa hè để lại
Se sắt đau theo hơi thu về

Sương vẫn còn thưa lắm chưa đủ che đi khuôn mặt
hốc hác sau những đêm mất ngủ
Đi trên đường sợ có ai nhìn vào mắt
Nước mắt nuốt vào trong thấy nhiều vị ngọt
Lại mừng vì mình vẫn còn yêu

Hương thị, hương ổi đang rón rén theo
gánh hàng hoa vào phố
Nín thở vì mùi thơm rất cũ
Ngồi lại chỗ thường đợi nhau năm xưa
Thâm cảm ơn mùa thu...

ĐỐI DIỆN MÌNH

Có phải những rung cảm trong anh

như mưa bóng mây

Và tình yêu đã trao em hết

Chia sẻ không phải là sự thật

Anh chẳng còn gì cho những người sau...?

Em tập mỉm cười trước những xót đau

Tập tha thứ và thông cảm

Tập bào chữa cho anh

bằng những nghĩ suy đơn giản

Tự mình xoa dịu mình thôi.

Muốn trách anh chẳng thốt thành lời
Hạnh phúc hiện hữu cùng mát mát
Quả đầu mùa thường mang vị chát
Ngọt ngào xen lẫn đắng cay...

Dòng sông xưa đang lặng lẽ trôi xuôi
Nước sông đục như nước mắt.
Em gọi mãi mà bờ kia ngoảnh mặt
Đành xin lỗi hẹn cây cầu.

Áo em không vàng trước ánh đèn màu
Tóc anh nhiều sợi bạc
Cơn gió nào đi ngang vĩa phù sa thuở trước
Giờ còn quay lại với em không?

Thả nỗi niềm vào sông
Xin dòng nước hãy mang đi hết...

*Những căn nhà bình yên trong mắt bão,
Và những người đàn bà bình thản đợi chồng
Lặng yên, nhẫn nhịn,
là cách xử sự văn minh, đúng mực
Việc của anh quan trọng hơn mái ấm gia đình.*

*Những căn nhà thế kỷ 21,
Những người đàn ông bận việc cơ quan,
Những mâm cơm đậy kín lồng bàn,
Những chiếc điện thoại tắt máy
hay ngoài vùng phục vụ...*

XUÂN THẠC
Giám đốc
Công ty TNHH Hoàng Phố

*** Ngành nghề kinh doanh:**

- Sản xuất, kinh doanh thiết bị điện

***Tác phẩm:**

- *Nhân quả* (NXB Văn hoá dân tộc - 2006)

SANG SÔNG

*Câu thơ ai thả xuống sông?
Để đàn cò trắng bay vòng trời cao
Thuỷ Nguyên ai ngả mũ chào
Đón nàng thi sỹ – xôn xao bến đò
Tiếng cười khúc khích nhỏ to
Làm vui, vui cả chuyến đò sang sông...*

VỮNG VÀNG VÀ TRONG TRẮNG

*... Anh biết rằng khi yêu!
Là phải qua gian khổ
Anh sẵn sàng chống đỡ
Mọi gian khó hiểm nghèo
Để giữ cho tình yêu
Vững vàng và trong trắng.*

SỨC BẬT NGÀY XUÂN

*... Lan vẫy gọi
Quất vàng đứng đợi
Gió xuân về
mưa bụi bay theo*

*Cuộc đời này
lắm lúc cheo leo
Nhưng xuân đến
đem theo hạnh phúc
Biết bao người
ngày xuân thúc giục
Đi du xuân
náo nức lên đường
Tạo cho mình
có đủ sắc hương.*

*Xây tổ ấm
thiên đường trái đất
Những cây hồng
cây mai, cây quất
Tạo cho đời
sức bật ngày xuân
Tiếng đàn ai?
thánh thót vang ngân
Hoà quyện lại
nhân quần, thế thái.*

MỤC LỤC

STT	Tác giả	Trang
1	<i>Bùi Quý Thục</i>	7
2	<i>Bùi Mạnh Đức</i>	15
3	<i>Bùi Nguyên Tâm</i>	23
4	<i>Bùi Đức Tỉnh</i>	27
5	<i>Cao Tiến Thu</i>	31
6	<i>Đào Văn Lai</i>	37
7	<i>Đàm Công Huế</i>	43
8	<i>Đoàn Văn Khương</i>	49
9	<i>Đoàn Thị Luật</i>	53
10	<i>Hồ Anh Tuấn</i>	57
11	<i>Hoài Khánh</i>	65
12	<i>Hoàng Khôi</i>	69
13	<i>Lê Văn Hân</i>	73
14	<i>Lương Thanh Bình</i>	77
15	<i>Lưu Tuấn Dũng</i>	81

16	<i>Minh Trí</i>	85
17	<i>Nguyễn Trí Tuệ</i>	93
18	<i>Nguyễn Văn Sính</i>	99
19	<i>Nguyễn Huệ Nhung</i>	105
20	<i>Nguyễn Ngọc Thịnh</i>	109
21	<i>Nguyễn Trọng Nguyên</i>	115
22	<i>Nguyễn Lâm Cẩm</i>	119
23	<i>Nguyễn Văn Bảo</i>	123
24	<i>Nguyễn Siêu Phàm</i>	127
25	<i>Nguyễn Văn Trường</i>	131
26	<i>Nguyễn Ngọc Châu</i>	137
27	<i>Nguyễn Văn Tự</i>	143
28	<i>Phạm Ngà</i>	147
29	<i>Thi Hoàng</i>	153
30	<i>Tô Ngọc Thạch</i>	159
31	<i>Trịnh Quang Tác</i>	169
32	<i>Trịnh Anh Đạt</i>	175
33	<i>Trịnh Trọng Giữ</i>	181
34	<i>Trần Duy Thịnh</i>	185
35	<i>Trần Huy Khánh</i>	189

36	<i>Trần Bích Nga</i>	193
37	<i>Vũ Văn Long</i>	197
38	<i>Vũ Thành Chung</i>	201
39	<i>Vũ Thị Hiền</i>	207
40	<i>Vũ Phái</i>	211
41	<i>Vũ Thuý Hồng</i>	215
42	<i>Xuân Thạc</i>	223

GIÓ THỊ TRƯỜNG
CLB Văn hoá Doanh nhân Hải Phòng

NHÀ XUẤT BẢN HẢI PHÒNG
Số 5 - Nguyễn Khuyến
ĐT: 031.3921076

Chịu trách nhiệm xuất bản
NGUYỄN THẾ BÌNH
Giám đốc - Tổng biên tập

Biên tập
NGUYỄN ÁNH NGUYỆT

Vẽ bìa
VĂN SÁNG

Sửa bản in
HOÀNG KHÔI

In 1000 cuốn, khổ 14,5 x 20,5cm, tại Trung tâm Công nghệ Thông tin Chế bản và In Nhà xuất bản Thế Giới. Giấy xác nhận đăng ký kế hoạch xuất bản số 78-2007/CXB/84-15/HP cấp ngày 24 tháng 01 năm 2007. In xong và nộp lưu chiểu quý I năm 2007.

CÂU LẠC BỘ VĂN HÓA DOANH NHÂN
HẢI PHÒNG

gió thị trường
thơ

Giá: 35.000đ